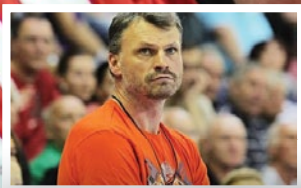

HANDBALL+

ČESKÝ SVAZ
HÁZENÉ

MARTIN ŠETLÍK

„Ráno chodím běhat se psem do lesa. Spolu si pak navzájem děkujeme, že jsme pro sebe něco udělali.“

DUŠAN POLOZ

„Nechci k mému odchodu nic říkat. Ale až jednou napíšu paměti, tak v nich bude i kapitola o Mostu.“

VÝSLEDKY UŽ BY BYLY. PŘIJDE TAKÉ ÚSPĚCH?

Číslo 3 - leden/únor - sezona 2014/2015

novinky | rozhovory | reportáže | profily | historie | reprezentace

XXI WOMEN'S
HANDBALL WORLD
CHAMPIONSHIP
SERBIA 2013

SELECT

player's choice

Victorious

Oficiální míč MS v házené Srbsko 2013

Dostupný ve velikosti 2

www.select-sport.cz

select@hhsportif.cz | 602 752 978

Kompletní přehled skladových zásob v ČR

HANDBALL+

2014/2015

OBSAH ČÍSLA:

CESTA JE SPRÁVNÁ A ZABERE ČAS

Světový šampionát mužů měl ukázat připravenost nezkušených katarských organizátorů, ale také schopnosti českého národního týmu. Ten absolvoval první velkou akci pod vedením nového trenérského dua Jan Filip - Daniel Kubeš. Dva bývalí dlouholetí reprezentanti a světová špička ve svém oboru měli od léta minimum času na to, aby do hráčů vtukli své vize a představy. Navíc dodnes neměli ani jednou k dispozici kompletní kádr.

Někteří hráči do Dauhá vůbec neodletěli (Stržínek, Stehlík, Brykner), jiní na místě onemocněli (Jícha) či se zranili (Motl). Výsledek? 17. místo a vítězství v Prezidentském poháru. Pro upřesnění, to není trofej, nad níž by se mělo stříkat šampaňským a se kterou by se na náměstích fotily davy lidí. Dá se říct, že Češi byli nejlepší z „odpadlíků“, tedy celků, které neprošly do vyřazovací části. Tohle už tak vábně nezní, co?

Ano, vyřazení ve skupině je neúspěch. Nemá smysl tvrdit něco jiného. Svazový šéf Aleš Pospíšil ostatně tento cíl před mužstvo před odletem položil. Zcela jasně a logicky. Češi se nejeli jen zúčastnit a každý den mluvit o nezbytném sbírání zkušeností. Od toho

tam byly Saúdská Arábie nebo Alžírsko. Egypt měli Jícha a spol. porazit a poslat ho do bojů o místa na konci startovního pole, kde nakonec skončila česká parta. Tohle nevyšlo...

Ovšem, čím víc se turnaj natahoval, tím lepší dojem fanoušek i expert z výkonů národního týmu získával. Po třech porážkách v řadě přišly čtyři výhry. Ta nad Islandem byla senzační, nad Alžírskem povinná. Vydržené triumfy nad Ruskem a Běloruskem v bitvách o umístění pak lze označit za cennou ukázkou soudržnosti hráčů a jejich profesionálně odvedené práce až do poslední vteřiny.

Zjištění, že si borci vážily na šampionátu každého zápasu a radují se i z malých krůčků vpřed, je asi nejdůležitějším výstupem z turnaje. Vedle pocitu, že v týmu všechno po lidské stránce klapne. Trenéři mají důvěru i respekt u hráčů a dávají totéž najevo i druhé straně. Kapitán Filip Jícha zase nemá problém vyjít s mladými zelenáči a oni s ním. Vzájemná symbióza vyústila v odvrácení nejhoršího umístění v historii české házené (18. místo na MS 2001) a naznačila, že reprezentace jde pod novými kouči správným směrem. Na špičku to pořád zdaleka nestačí (a dost možná nikdy nebude), ale vzhledem k postavení házené v zemi lze označit vystoupení Česka na MS za víceméně povedené. Prezidentský pohár si místo ve vitríně slávy zaslouží.

Teď je potřeba, aby tým prodal svůj pokrok ve zbytku kvalifikace o mistrovství Evropy, kterou hlavně kvůli hromadě absencí nerozjel ideálně. Jen účastí na vrcholných turnajích se mohou mladíci zlepšovat a trenéři naplno realizovat své představy.

Teď je potřeba, aby tým prodal svůj pokrok ve zbytku kvalifikace o mistrovství Evropy, kterou hlavně kvůli hromadě absencí nerozjel ideálně. Jen účastí na vrcholných turnajích se mohou mladíci zlepšovat a trenéři naplno realizovat své představy.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

- 04 **TÉMA ČÍSLA**
Mistrovství světa v házené mužů v Kataru
- 31 **ROZHOVOR ČÍSLA**
Trenér mistrovské Plzně Martin Šetlík
- 37 **TÉMA**
Příprava extraligových týmů na další boje
- 41 **PROFIL KLUBU**
Tatran Litovel
- 45 **SONDA**
České kluby v evropských pohárech
- 49 **TÉMA**
Odchod trenéra Dušana Poloze z Mostu
- 53 **ROZHOVOR**
Romana Chrenková se chystá na mateřské povinnosti
- 57 **PROFIL KLUBU**
Nejlepší ženský klub současnosti Győr
- 61 **OHLÉDNUTÍ**
Mistrovství Evropy v házené žen
- 66 **ČSH**
Postřehy sekretáře ČSH Radka Bendla
- 68 **ČSH**
Rozhovor s prezidentem ČSH Alešem Pospíšilem
- 72 **PRAVIDELNÁ RUBRIKA**
My hrajeme taky

Ve čtvrtém čísle sedmého ročníku Handball plus vás kromě jiného čeká:

- velký rozhovor s českým reprezentantem Jakubem Szymanskim
- v rubrice Profil klubu navštívíme TJ AŠ Mladá Boleslav
- v „žakulní reportáži“ se vrátíme ještě ke světovému šampionátu mužů v Kataru
- představíme vám Nizozemsko, soupeře českých házenkářek v play off o postup na mistrovství světa
- podíváme se za Petrem Hrachovcem, který působí jako asistent u švýcarské reprezentace
- chybět nebude ani tradiční rubrika My hrajeme taky

TAK I VÝSLEDKY UŽ BY BYLY. PŘIJDĚ TAKÉ ÚSPĚCH?

Trochu to může připomínat hypotetickou disputaci hospodských štamgastů o tom, jestli je lepší půllitr „vodové“ desítky, či třetinka poctivé, chut'ově plné dvanáctky. Pointa: pravdu mají do velké míry oba a hádat se o tom dá nekonečně dlouho, nejspíš však bez výsledku.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Foto: Alžběta Vejrostová

Onou „plnou sklenicí“ měl být pro české házenkáře na světovém šampionátu v Kataru bez debat postup ze skupiny. Byl to úkol těžký, avšak nikoli neřešitelný. To, že Češi chyběli v play-off, si navíc mužstvo zavinilo samo - nepovedený duel s Egyptem se stal hořkým polknutím, které přes maximální snahu už nešlo napravit. Čil nesplněn, tečka.

Přišla ovšem náprava: v méně atraktivním ražení, zato s opravdovým obsahem. Série výher nad Islandem, Alžírskem, Ruskem a Běloruskem (nad tím až po sedmimetrových hodech) srovnala bilanci, kterou házenkáři naposledy zvládli před dvaceti let - na světovém šampionátu v roce 1995. Z novinářského pohledu bylo těžké hledat jedno hodnotící slovo, které

by turnaj v Kataru vystihlo. Nejsnazší je zopakovat trefné resumé jednoho z trenérů Daniela Kubeše: „17. místo na mistrovství světa nemůžeme hodnotit jako úspěch. To, že jsme porazili čtyři týmy a z toho tři na naší úrovni či dokonce za ní, už ano. Jsme šťastní, jak jsme turnaj zakončili - a zklamání z nepostupu ze skupiny. V silách týmu to bylo.“

Stručné a výstižné

Na úvod společného angažmá Jana Filip a Daniela Kubeše, tedy v podzimmích dvou duelech evropské kvalifikace, přišel příslib bez výsledků: bez zraněných opor Češi ve Francii prohráli vysoko, ale neztrapnili se, a doma ve Zlíně sebrali favorizované Makedonii bod.

Nyní v Kataru přišly výsledky bez úspěchu. Bilance čtyř triumfů a tří porážek je velmi dobrá. Anebo evropská bilance pěti duelů a tří výher? Páni, to by na Euru dávalo naději třeba i na celkové sedmé, osmé místo! Tomu se naposledy česká házená blížila na kontinentálním šampionátu v Rakousku 2010, který dle obecné shody platí za nejpovedenější akci poslední dekády. Místo debaty o tom, zda byla česká nádoba v Kataru poloprázdná, či poloplná, bude užitečnější pojmenovat klady a zápory - existují vedle sebe a zatím ani jedno z nich nepřevažuje natolik, aby se reprezentace dala buď

euforicky vychválit, nebo naopak drsně odsoudit.

Co se nepovedlo? Je zřejmé, že Češi jsou nyní v mezinárodní házené mužstvem jakési „druhé širší špičky“. Projít do bojů o medaile, to by musel přijít až utopicky příznivý los spojený s výkony za hranou vlastních možností a ještě se špatným dnem soupeřů. Osmifinále MS však reálně je a za dobrých okolností není vyloučené projít ještě o krok dál. Ale podmínky dle autora textu zní: odehrát vše na sto procent a bez výpadků, a tak si získat co nejvýhodnější pozici. Každá ztráta a zaváhání bolí násobně, třeba to proti Egyptu už nešlo odvrátit ani následnými dvěma výhrami. Otázkou je, jestli sázet i příště na velezkušenu brankářskou dvojici Štochl, Galia - mluví pro ně dlouhé a věrné služby i forma z klubů, ale v Kataru jim trvalo tři zápasy, než našli obvyklou fazónu (ačkoli, a to musí zaznít, jim nepomohla v úvodu ani obrana). Přesto by v záloze čekající Tomáš

Mrkva už mohl dostat svou turnajovou šanci. Defenziva celkově byla prostupnější než v minulosti, ale to má souvislost i s kladnými stránkami, k nimž plynule přejdeme.

Co se tedy povedlo? Tým se naučil vítězit a útočit. Zlepšení v ofenzivě je obrovské! „Už nečvocháme,“ říká kouč Jan Filip - tímhle termínem se interně označovala častá nejistota v útoku, která vedla ke stělbě z nepřipravených pozic, zato v Kataru Češi i proti silným soupeřům s chutí pokořovali tříčtítku gólů za zápas. Dále se dá čekat, že nepostupem draze splacené zkušenosti budou pro hráče typu Babáka, Linharta, Petrovského a mnoha dalších dobrým vkladem pro to, aby na příštích turnajích takový scénář už nedopustili. Shrnuto: nový házenkářský cyklus přinesl na první pokus naději na slušné zítřky, na druhý v Kataru sérii dobrých výsledků. Pokud příště přijdou i úspěchy v celkovém pořadí, bude ke spokojenosti zase o něco blíž.

VÝBUŠNÁ SÍLA

PRO DYNAMICKÉ
SÁLOVÉ SPORTY

Wave Steam 2

Wave Tornado 8

Wave Stealth 2

www.mizuno.term.cz

KATARSKÝ ZÁPISNÍK

Čeští házenkáři se po osmileté pauze představili na světovém šampionátu, navíc v exotické destinaci – v Dauhá strávili téměř dva týdny. Zde jsou lehce osobní vzpomínky nejen na české zápasy, ale i na dění okolo: na katarské haly, zákulisí týmu i závěrečnou radost z Prezidentského poháru.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Foto: Alžběta Vejrostová (1) a Pavel Lebeda (12)

Čtvrtek, 15. ledna

Národní tým už má za sebou úvodní trénink v dějišti šampionátu, ale novinářská výprava - celkem 11 žurnalistů a dva zástupci Českého svazu házené - dorazila do Perského zálivu až o den později, proto je čtvrtek prvním setkáním. Nejen s mužstvem, ale také s katarským luxusem: třeba s podmínkami v hale Duhail, kde jsou k dispozici rovnou čtyři tréninkové plochy... Také se kupí první kuriózní příběhy; házenkáři Bosny a Hercegoviny museli čekat na odvoz několik hodin na letišti, Chorvatům zcela zapoměli objednat hotel a i český manažer Karel Nocar musí s úsměvem na tváři odvracet neúprosné žádosti místního pořadatele, že přece Češi už MUSÍ skončit trénink o pět minut dřív. Přichází i první

problém, a to dost zásadní: kapitán Filip Jícha netrénuje, má střevní potíže a horečku. Proto chybí rovněž večer na slavnostním zahájení v obří aréně Lusail uprostřed pouště. Ačkoli na tribunách převažují neobsazené sedáčky, ceremoniál sám o sobě je zážitkem. Házená možná už nikdy neuvidí takovou show s 3D efekty promítanými na palubovku.

Pátek, 16. ledna

Pobledlý Jícha se sice objevuje na dopoledním tréninku, ale odhad reprezentačního lékaře Petra Holuba se bohužel ukazuje jako správný - v úvodním duelu proti Francii největší hvězda mužstva nenastoupí. Hala Duhail je parádně nasvícená a její plášt' plynule mění barvy; katarské „pohádky tisíce a jedné noci“

jsou všudypřítomné. Hlediště je poloprázdné a Češi na úvod předvádějí pouze „polovýkon“. Do poločasu je o vítězi de facto rozhodnuto, ovšem místo debaklu nakonec přichází velmi statečné vzepjetí a legendární brankář Thierry Omeyer po skóre 27:30 chválí český tým. Nakonec jsou spokojeni všichni, trenéra Daniela Kubeše potěší i to, že na tribunách spatřil několik národních vlajek.

Sobota, 17. ledna

Těžké ráno pro tým - české zápasy ve skupině kromě jedné výjimky proti Egyptu začínají až ve 21:00 místního času, brankář Martin Galia třeba zabral až kolem osmé ráno. Novináři nahlížejí za kulisy neboli do 33. patra hotelu Intercontinental City, kde házenkáři byd-

Plášt' haly Duhail plynule mění barvy. Katarské „pohádky tisíce a jedné noci“ jsou na turnaji všudypřítomné.

lí. Ten luxus! Pokoj fyzioterapeuta Petra Tahovského má proporce solidního bytu 2+1 a jako bonus výhled z okna na mrakodrapové panorama Dauhá. Petr Štochl, tradiční spolunocležník Filipa Jíchy, musí kvůli kamarádově nemoci na samotku. První český tréning v aréně Al Sadd s působivě ozářenými palmami: díky tomu Češi navštívili už všechny tři haly.

Neděle, 18. ledna

To je překvapení! Ačkoli se švédští novináři ptali na Jíchovu absenci a ujišťovali se o jeho stavu, najednou se musejí cítit podvedeni - české číslo 9 přivádí spoluhráče na palubovku. Je to však

jen zastírací manévr, zesláblý kapitán je v hale pouze jako morální podpora, šestikilový úbytek váhy jej na hřiště nepouští. A tak jen sleduje švédskou lekci, prohra 22:36 naplno ukazuje, jak vypadá světová házená a kolik do ní nyní Česku chybí. Fenomenální Kim Andersson na pravé spojce vyučuje hru na tomto postu. Jeho střelecká bilance: 10 gólů z 10 ran!

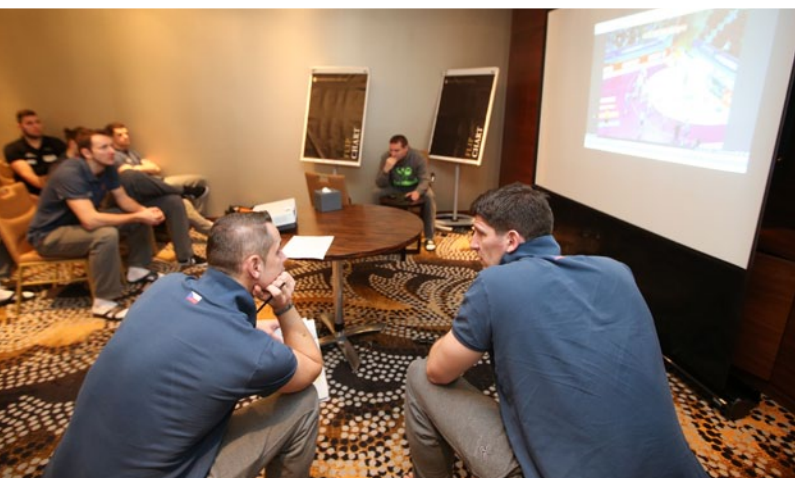
Pondělí, 19. ledna

Den po debaklu hráči nepropadají chmurám - s body z prvních dvou duelů proti gigantům se nepočítalo. Mužstvo jede poprvé na Souq Waqif neboli tradiční arabský trh (byť byl vybudován

teprve před pár lety, což je pro Katar typické) a Jícha konečně má náladu i na lehčí vtípky. Také se poprvé plnohodnotně představí s míčem, tréning je však otevřený jen na prvních deset minut. Koncentrace roste, blíží se klíčový duel s Egyptem.

Úterý, 20. ledna

Dopředu se čekalo, že Egyptané budou mít díky svým kranjům, kteří pracují v Dauhá, velkou podporu v hledišti. Že by mýlka? Tribuny jsou poloprázdné... Ale čím se čas posouvá dál od konce pracovní doby, přicházejí další a další. A frenetický dav dožene Egypt k triumfu 27:24. Brankáři Štochl

s Galiou tápou, Jícha po zdravotních problémech odehraje rovnou 45 minut, ani on však není v obvyklé formě. Egypťané oslavují velké vítězství, pro tým koučů Filipa a Kubeše je naopak zle. Postup ze skupiny začíná vypadat velmi komplikovaně.

Středa, 21. ledna

Pokračuje příliv nepříznivých zpráv - lovosický křídelník Jiří Motl kulhá na pravou nohu, dlouholetý smolař národního týmu má prasklé kloubní pouzdro na malíčku a Holub odhaduje, že turnaj pro něj končí. Bohužel, opět má pravdu, jeden ze zástupců extraligy už si v Kataru nezahraje. Kdo by po egypt-

ské lekci čekal mrazivou náladu, mýlí se. Jako by Češi přeměnili myšlení do roviny, že nyní nemají co ztratit. Perlička z dalších skupin: Katar poprvé ztrácí body proti Španělsku a v hledišti nastává vrcholná absurdita - zaplacení fanoušci ze Španělska podporují domácí proti své vlasti...

Čtvrtek, 22. ledna

S kolegy na sebe nevěříčně hledíme a trumfujeme se, jak dlouho už jsme neviděli takový výkon národního týmu. Pět let? Deset, patnáct? Proti Islandu hrají Češi fantasticky a jistě výsledkem 36:25 zkazí tikety mnoha sázkařům. Soupeřův tahoun Aron Pal-

marsson odstupuje po tvrdém, avšak férovém střetu s Ondřejem Zdráhalou; později se ukáže, že utrpěl otřes mozku. Islandské nervy pracují, gólman Gustavsson se málem pustí do Jíchy poté, co jej technickou střelou trefí do obličeje. Rychle zjišťujeme postupový klíč: Češi na závěr musí zdolat Alžírsko a spoléhat, že Egypt vezme Islandu aspoň bod.

Pátek, 23. ledna

Do české jídelní místnosti v hotelu Intercontinental City vchází slavný fotbalový kouč Milan Máčala, momentálně působící v katarském klubu Al-Ahli, a hráči jej spontánně vítají potleskem.

Po nečekaném, leč zcela zaslouženém triumfu se zase objevuje radost a spolu s ní také napětí, jak dopadne den D. „Pětá už se mě ptal, co jsem mu dal za prášky,“ žertuje lékař Holub - nachlazený Štochl konečně prolomil české čekání na kvalitní brankářský výkon. Hodiny se táhnou a všichni vědí, že český osud neleží jen na Jáchovi a spol. Je potřeba pomoc od soka, s kterým tým utrpěl bolestivý pád.

Sobota, 24. ledna

Kdepak, tohle je pro národní mužstva už „druhá rána egyptská“. Gólmán Handawy, který deptal české střelce, zůstává jen na lavičce, Afričané hra-

jí bez chuti, laxe - a Island má dost zkušeností i osobností, aby si takový poločasový dárek a vedení už pohlídal. Přetěžká situace: Češi se musejí zmobilizovat proti Alžírsku i přes vědomí, že play-off si ne zahrají. Kvůli tomu manažer Karel Nocar už od druhé půli řeší změny letenek na pozdější termín, ale jeho bývalí spoluhráči mu dělají radost. Alžírsko je zdemolováno poměrem 36:20, i benjamínek Michal Kasal poslechne prostou větu trenérů „Zvedni to!“ a dává svůj první gól na turnaji. „Bylo to trochu smutné vítězství,“ uznává Filip Jicha v hale Duhail, kam se Češi vrátili po třízápasové sérii v Al Saddu.

Neděle, 25. ledna

Hledání nového náboje. Hráči i trenéři se postupně sjednocují ve větě: „Když už se teď hraje o ten Prezidentský pohár, chceme jej vyhrát.“ Možnost skončit nejlépe na konečné 17. příčce nevypadá nijak zvlášť lákavě, ale blížící se soubor s Ruskem má posloužit koučům i těm méně zkušeným z kádrů jako velká lekce pro budoucnost, byť jen na „turnaji odpadlíků“, jak měření o Prezidentský pohár poměrně přesně přejmenuje Jan Filip; Karel Nocar zase přidává termín „Looser's Cup“. Ale nenechme se zmást, z mužstva čiší odhodlání. I přes trefné metafory se Češi začínají

upínat k novému cíli - dvěma výhrám. Nejprve nad Rusy a pak v případě úspěchu nad lepším z dvojice Bělorusko vs. Bosna a Hercegovina.

Pondělí, 26. ledna

Kdepak měření odložených, zápas s Ruskem má svoje tempo. Ještě před ním je na jedné z tréninkových ploch naplánováno týmové focení - rychlá záležitost, jen pár obvyklých vtípků. Prezidentský pohár skutečně začal národní tým lákat. Zatímco trenér Oleg Kulešov nechává odpočívat zkušené Dibirova a Igropula a těší ho výkony mladších, na české straně je sestava plná. Výborně hraje na křídle Miroslav

Jurka a i když se vinou ubývajícími sil množší chyby, je z toho zase ofenzivní partie - a hlavně zase další česká výhra, už třetí v řadě! Jde mimo jiné o první krok k tomu, aby Češi nevyrovnali historicky nejhorší umístění na MS při své účasti - 18. příčku ze šampionátu v roce 2001.

Úterý, 27. ledna

Konec dobrý, všechno dobré? To by byla až moc velká zkratka, ale klukovské nadšení házenkářů, kteří dovádějí před hloučkem českých fanoušků s Prezidentským pohárem, je až dojemné. „Oslavy? No, nevím, letí nám to asi za pět hodin a já nemám sbaleno,

což u mě trvá tak hodiny tři,“ směje se kapitán Jícha; muž tolika vítězství si konečně sáhl i na trofej s reprezentací, jakkoli jde spíš o symbolický zápis. Jak se k němu došlo? Byl to souboj s běloruským kanonýrem Siarheiem Rutenkou, s nervy, s potřebou utlumit radost, když nebyla uznána střela Pavla Horáka se sirénou a duel skončil 28:28 a musel rozhodnout až rozstřel v sedmimetrových hodech. „Já věděl, že při nich dědu trefí,“ množil Horák dobrou náladu v narážce na dva klíčové zákroky 38letého Petra Štochla. Hráči i realizační tým pospíchají na trasu hotel-letišťe-Dubaj-Praha. Česká mise v Kataru právě skončila.

HODNOCENÍ ČESKÉ REPREZENTACE

Na světovém šampionátu v Kataru zasáhlo do hry všech 16 členů českého národního týmu. Zde jsou statistiky jednotlivých házenkářů a společný komentář trenérů mužstva Jana Filipa a Daniela Kubeše. Odehraný čas je vždy ve formátu „hodiny:minuty:vteřiny“.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Foto: Pavel Lebeda

BRANKÁŘI

PETR ŠTOCHL (číslo 71)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 4:58:23. Nasbíral 75 zákroků proti 210 střelám, což znamená úspěšnost 36%. V závěru jasná jednička týmu. Očima trenérů: „Začátek turnaje ho nezastihl v dobré formě, od zápasu proti Islandu podával vynikající výkony a velkou měrou se podílel na všech čtyřech vítězstvích. Vzestup jeho výkonnosti přímo souvisel s výsledky našeho mužstva.“

MARTIN GALIA (číslo 16)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 2:01:37. Nasbíral 18 zákroků proti 79 střelám, což znamená úspěšnost 23%. Druhý ze zkušeného dua tentokrát byl v hierarchii za Štochlem. Očima trenérů: „Ani Martina nezastihl začátek turnaje v obvyklé formě. Po vynikajících výkonech Petra se do branky mnoho nedostal, ale v posledním utkání proti Bělorusku chytal výborně. Byl však Petrovi velkou oporou mimo hřiště.“

KŘÍDLA

JAKUB HRSTKA (levé křídlo, číslo 2)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 5:39:28. Připsal si 25 branek z 35 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 71%. Nejvytíženější český hráč v poli.

Očima trenérů: „Odehrál velmi dobrý mistrovství, je spolehlivý a efektivní v koncovce. Celý světový šampionát nastupovat prakticky bez střídání a turnaj odehrál velmi stabilně.“

JIŘÍ MOTL (levé křídlo, číslo 8) »

» Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, ale reálně byl kvůli zranění k dispozici jen na tři, na hřišti strávil čas 43:29. Připsal si 2 branky ze 4 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 50%. Velký smolař týmu - brzy jej vyřadilo ze hry prasklé kloubní pouzdro na malíčku pravé nohy. Očima trenérů: „Ve třetím utkání proti Egyptu se v prvním poločase zranil a v průběhu mistrovství do zápasů již nenastoupil.“

MIROSLAV JURKA (pravé křídlo, číslo 5)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 2:53:02. Připsal si 17 branek z 22 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 77%. Křídelník St. Raphaelu nastoupil na svém prvním MS.

Očima trenérů: „Odehrál solidní světový šampionát. Po slabším začátku jeho výkony gradovaly až k vynikajícímu výkonu proti Rusku. Spolehlivý v zakončení a v bránění prostoru na křídle.“

JAN SOBOL (pravé křídlo, číslo 11)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 4:06:29. Připsal si 19 branek z 28 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 68%. Jeden z šesti pamětníků předchozí české účasti na šampionátu v Německu 2007.

Očima trenérů: „Podobně jako Míra Jurka předváděl na mistrovství stabilní výkony. Výborně bránil a s Jurkou tvořil vyrovnanou dvojici, skvěle se doplňují.“

SPOJKY

PAVEL HORÁK (levá spojka, číslo 13)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 5:05:47. Připsal si 21 branek z 37 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 57%. Další ze zkušených členů kádru, nyní jeden z pouhých tří zástupců bundesligy. Druhý nejvytíženější muž v poli. Očima trenérů: „Pavlův nejlepší výkon byl v utkání proti Francii, po návratu Filipa Jíchy hrál stabilně v obraně a byl oporou. Potěšilo nás, že Pavel byl fyzicky velmi dobře připraven a byl schopný odehrát všechny zápasy.“

FILIP JÍCHA (levá střední spojka i pivot, číslo 9)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při šesti utkáních, na hřišti strávil čas 4:10:59. Připsal si 31 branek z 53 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 58%. Kapitán národního mužstva zažil nepříjemný úvod, po horečkách a střeňních potížích ztratil šest kilogramů váhy.

Očima trenérů: „Po infekčním onemocnění nastoupil až do třetího utkání

- a okamžitě převzal svoji úlohu kapitána a vůdce týmu. Měl rozhodující vliv na všechna naše vítězná utkání. Na postu pivota potvrdil, že je komplexním hráčem."

ONDŘEJ ZDRÁHALA (střední spojka, číslo 27)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 2:46:26. Připsal si 30 branek z 44 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 68%. Pokračuje jeho úspěšný comeback do národního týmu, kam se vrátil na loňskou podzimní kvalifikaci o Euro.

Očima trenérů: „Patřil k našim nejlepším střelcům na mistrovství světa, jistý při střelbě sedmimetrových hodů. Splnil roli, kterou jsme Ondrovi přidělili, i mimo hřiště patřil k lídrům mužstva.“

TOMÁŠ BABÁK (střední spojka, číslo 19)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 4:26:36. Připsal si 21 branek z 31 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 68%. Po loňském reprezentačním křtu na Euro v Dánsku zažil premiérově roli roli tahouna.

Očima trenérů: „První šampionát, který Tomáš odehrál jako hráč základní sestavy. Svoji úlohu splnil i s menšími problémy v zakončení. Vyniká přehledem, rychlostními schopnostmi a ve hře jeden na jednoho.“

ROMAN BEČVÁŘ (pravá spojka, číslo 3)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 1:27:09. Připsal si 7 branek z 15

pokusů, což znamená úspěšnost střelby 47%. Syn známého reprezentanta často kvůli absenci druhého leváka na spojkách hrál „přes ruku“.

Očima trenérů: „Romana jsme nasazovali na mnoha postech i v obtížných situacích. Svoji roli splnil a hrál odváženě.“

PETR LINHART (pravá spojka, číslo 22)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 1:55:57. Připsal si 16 branek z 39 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 41%. Další z nových tváří, Linhart se loni uvedl velmi dobře v kvalifikačních duelech ve Francii a s Makedonií.

Očima trenérů: „Jako jediná levoruká spojka měl nelehkou úlohu. Na své první velké akci nastupoval pouze do

útoku. Svou roli střelce bohužel nesplnil a jeho výkony zůstaly za naším očekáváním. Do budoucnosti však s Petrem počítáme, vidíme jeho velký potenciál.“

JAKUB SZYMANSKI (obránář, číslo 42)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 4:01:57. Připsal si 5 branek z 11 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 45%. Velký návrat do národního týmu, Szymanski přistoupil na to, že se bude koncentrovat výhradně na defenzivní úkoly.

Očima trenérů: „Plnil roli šéfa obrany, střídal výborné zápasy (proti Francii či Islandu) se slabšími (proti Švédsku či Egyptu). Celkově však byl oporou i po své dlouhé odmlce v dresu reprezentace.“

MICHAL KASAL (levá spojka, číslo 41)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 29:16. Připsal si 2 branky z 8 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 25%. Benjamínek mužstva přijel do Kataru sbírat zkušenosti, největší prostor dostal proti Alžírsku.

Očima trenérů: „Mnoho minut neodehrál. Je nebezpečným střelcem z dálky, v ostatních herních činnostech však zaostává.“

PIVOTI

LEOŠ PETROVSKÝ (číslo 23)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas

3:16:08. Připsal si 10 branek z 16 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 63%. Nová česká jednička na tomto postu, MS pro něj bylo velkou premiérou.

Očima trenérů: „Hráč s opravdu obrovským potenciálem pro mezinárodní házenou. Odehrál poměrně hodně minut, nicméně se ukázalo, že má před sebou velký kus práce, aby dosáhl potřebné hráčské a atletické úrovně.“

JAKUB ŠINDELÁŘ (číslo 32)

Statistiky a fakta: na soupisce byl při všech sedmi utkáních, na hřišti strávil čas 57:17. Připsal si 3 branky ze 4 pokusů, což znamená úspěšnost střelby 75%. Další zástupce plzeňské házeny na tomto postu.

Očima trenérů: „Neodehrál mnoho. Jakub je poctivý hráč a absolutní teamplayer.“

ZLATÍ, ZLATÍ, POŘÁD ZLATÍ

Tomu se říká výhrůžka! Jen chvíli poté, co házenkáři Francie titulem na mistrovství světa v Kataru rozšířili svou aktuální bilanci na neuvěřitelných osm zlatých medailí z posledních dvanácti velkých akcí, jejich kouč Claude Onesta řekl: „Ještě není konec. Třeba tenhle příběh bude trvat dalších deset let.“ A nejhorší pro soupeře je, že klidně může mít pravdu...

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Foto: Pavel Lebeda (1)

Devět zápasů, jediný ztracený bod. To je možná nepřekvapivější zpráva o nejnovějším vítězném tažení házenkářské družiny, která se nikdy nenasytí trofejí. V Kataru je obrali pouze Islandčané po remíze 26:26 ve skupině. „Jinak náš trenérský štáb pokaždé dokázal najít řešení - jak v obraně, tak v útoce. Cítím, že jsme to měli pod kontrolou ještě víc než dříve,“ prohlásil jeden z mnoha hvězdných mužů v kádru Daniel Narcisse.

A teď s ním polemizujte! Správně to před vzájemným semifinále říkal španělský tahoun Joan Canellas: „Házenou lze pomalu parafrazovat dle slavného výroku Garyho Linekera o fotbale. Je to sport pro čtrnáct lidí na palubovce, který vždycky vyhraji Francouzi.“

Trefná byla také slova českého lídra Filipa Jáchy, když vzpomínal na vzájemný duel ve skupině, pro Česko úvodní představení na světovém šampioná-

tu. „Francouzi skáčou vždy jen tak vysoko, jak potřebují,“ vracel se Jícha k důstojné porážce 27:30. Ano, to je přesně ono - Češi mohli být spokojeni, chvíli velešampiony i trápili, ale nikdy je nezervózněli. Francie hrála jen to, co potřebovala.

Čímž se vracíme k její ústřední filozofii. Co tedy přesně potřebuje, jak vysoko chce skákat? „O titulech pokaždé rozhodují až poslední minuty semifinále a finále,“ prohlásil William

Finálové utkání Francie-Katar řídili čeští rozhodčí Václav Horáček a Jiří Novotný.

Accambray. Minuty, které jeho tým zvládá bez výhrad.

Pokud se podíváme na poslední tučt klíčových turnajů, tedy na olympiády a mistrovství světa či Evropy, od roku 2006 do aktuálního triumfu v katarské poušti dostaly od Francouzů povolení sáhnout si na zlaté házenkářské medaile jen čtyři země. Na světových šampionátech Němci (2007) a Španělé (2013), na Euru dvakrát Dánové (2008 a 2012).

„Pro ostatní to už začíná vypadat dost složitě,“ přitakává jeden ze zásadních otců úspěchu, prošedivělý trenérský bard Claude Onesta: „Když vidíte, jak dobrá jsou tu mužstva, a přitom za poslední desetiletku nevyhrála téměř nic... Není mezi námi takový rozdíl, abychom za tu dobu my posbírali osm titulů a oni žádný. Ale já si říkám: Třeba bude náš příběh pokračovat i dalších deset let!“. Vlastně to nevypadá vůbec nemožně. Ano, jsou tu hráči,

jejichž éra pomalu končí, ačkoli je to vůči nim možná až tvrdé; hrát za jiný národní tým, klidně by v roli reprezentačních opor mohli pokračovat. Třeba kapitán Jérôme Fernandez, jenž po Kataru oznámil rozlučku.

„Mé využití už není takové jako v minulosti. Přichází nová generace, která dostává víc a víc místa. Vyhrál jsem s tímhle týmem devět zlatých - a to jsme do finále nastoupili právě devětkrát, nikdy jsme v něm neprohráli. Jestli je dobrý čas odejít, tak teď,“ uvedl. Fernandezovi bude 38 let, tolik má i Omeyer, Narcisse je pětaticáctníkem a křídelník Guigou vstoupil do Kristových let.

Ale jinak? Bratrům Karabatičovým je 30 (Nikola), respektive 26 (Luka). A pak to pěkně sestupuje: Soirhando 30, Joli 29, Nyokas a Honrubia 28, Anič 27, Barachet a Accambray 26, Porte 24, Mahé a Grébillé23... Potenciálu je dost.

Ideálním důkazem je třeba Kentin Mahé z Hamburku - titul získal už jeho otec Pascal, v roce 1995 pomáhal odstartovat ve Francii házenkářský boom. Nyní tedy nastupuje generace synů šampionů. Postupně obměňování kádrů, jeden z nejtěžších sportovních úkolů vůbec, běží hladce.

„Naše vítězné turnaje jsou pokaždé výjimečné,“ odmítá Onesta rutinu: „Vždycky přicházejí obtížné chvíle, pochyby o nás samotných. Ale pokaždé dokážeme najít řešení.“

Ještě aby také ne - i mezi týmy světové špičky, jež jako standard berou zdvojené posty, síla francouzského kádru vyniká. „Samozřejmě, že byli v Kataru nejlepší. Je to mužstvo prošípané osobnostmi, které pořád jede na vítězné vlně. Proto je v něm pořád dobrá nálada,“ říká německá hvězda minulosti a nynější uznávaný televizní expert Stefan Kretzschmar. „Když jde do tuhého, najdou se vždy tři až čtyři hráči, kteří zápas vezmou do svých rukou.“

On sám po finále v překrásné hale v Lusailu dokonce všechny Francouze obešel a pográtovat jim. „Nikdy jsem jim tolik nefandil. Pokud by vyhrál Ka-

tar, byl by to největší možný skandál, jaký by házená mohla zažít,“ uvedl v narážce na soupisku hostitelské země plnou naturalizovaných cizinců.

I amatérští sportovci znají, jak slastně chutná vítězství - a co teprve tituly z olympiád či mistrovství světa! Proto Francouzi neustále dřou. „Věděli jsme, že máme možnost kvalifikovat se přímo na olympiádu. Hráči předvedli úžasnou práci, mají za sebou měsíc sebeobětování,“ uvedl Didier Dinart, další důkaz koncepční práce: bývalý skvělý hráč je nyní členem trenérského štábu. A když je řeč o trenérech, chcete lepší důkaz toho, že se trpělivost vyplácí? Od roku 1985 se u francouzského národního týmu prošťídali jen dva mužové! Na éru legendy Daniela Constantiniho, jenž položil základy k dnešním výsledkům, navazuje od roku 2001 Claude Onesta.

Může se zdát, že má relativně lehkou práci; množstvím finálových úspěchů začíná francouzská házenkářská dominace připomínat snad už sovětskou hokejovou mašinu. „Les Bleus“ disponují ÚPLNĚ vším. Nezdolným gólmánem Omeyerem, údernými spojky, rychlými křídly, dvoumetrovými siláky v obraně...

To však mají i ostatní. Co Francii odlišuje, je gen vítězů. Když tento text začal až výhrůžně znějícími slovy kouče Onesty, nechme na závěr promluvit loučícího se kapitána šampionu Jéroma Fernandez: „Je mi velkou ctí, že jsem byl součástí něčeho tak výjimečného. Odstartovalo to už před mnoha lety a věřte mi jednu věc: Garantuju, že tyhle kluky nic nezastaví.“ Tak co? Vsadíte si, že na příštím evropském šampionátu v Polsku 2016 na jeho slova zase dojde?

HESLO ŠEDÉ EMINENCE: NIC NEŽ VÝHRY!

Věk je pro něj jen zanedbatelným údajem, neboť to zásadní zůstává i s přibývajícím roky. Thierry Omeyer, legenda mezi házenkářskými brankáři, byl v 38 letech vyhlášen nejužitečnějším mužem mistrovství světa v Kataru – a pochopitelně k tomu přidal další zlato. Výhry a tituly totiž miluje jako málokdo jiný.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Foto: Pavel Lebeda (1)

Na úvod musí zaznít tohle: Thierry Omeyer je extrémně soutěživý. Což ovšem pořád zní trochu jako klišé, takže je třeba, aby vše upřesnil slavný brankář minulosti a jeho předchůdce ve francouzské brance Bruno Martini: „Pokud by existovalo mistrovství světa ve válení popelnic z kopce, stejně by Titi chtěl za každou cenu skončit první.“

Titi – neboť jinak Omeyerovi v házenkářském prostředí řekne málokdo – je takovými příběhy proslulý. Filip Jícha by ze společných let v Kielu mohl vyprávět. „Když hrajeme na tréninku fotbal, jsou na hřišti vždycky tři týmy: staří, mladí a Omeyer,“ vzpomínal jednou Jícha.

Tohle je klíč. Proto již notně prošedivělý Omeyer dokáže stále ohýbat své tělo do krkolomných pozic, proto je pořád ochotný nastavit tvář letícím míči. Jak by také ne, když to může pomoci k výhře?

V házené je v tomto chytající legenda výjimečnou osobností. Daouda Karaboué, jeho dlouholetý náhradník v národním týmu, přidává další slova

kompletující mozaiku Omeyrovy posedlosti: „Vždycky jsem si myslel, že jsem bojovník a vítězný typ. Ale od roku 2004, kdy jsem začal v reprezentaci tvořit duo s Titim, jsem zjistil, že jako šampion jsem pořád jenom malý kluk. Mým krédem bylo, že jsem chopen prohrát, abych příště zvítězil. Titi by naopak udělal cokoli, aby vydržel bez porážky celou sezonu.“

Dobrou ilustrací je fádni přípravný duel z léta 2011, kdy THW Kiel nastoupil proti pětiligovému celku Bad Bramstedt. V Německu to je obvyklé: velké týmy hrají proti amatérům, hala se vyprodá, fanoušci si přijdou pro podpisy a soupeři mají zážitek z toho, že nastoupí proti superhvězdám – pár hezkých akcí a vítězství je jasné i v nižším tempu zaručeno, však to znáte.

Jenže v brance stál Thierry Omeyer a i v nicotném utkání si rychle našel motivace. „Když jsem po deseti minutách zjistil, že to půjde, za každou cenu jsem už chtěl čisté konto,“ říkal. A skutečně jej vyčtyl, poločasové skóre znělo 23:0! Omeyera soubor pro-

ti hobbysportovcům vtáhl natolik, že přiběhl k bránícímu Aronu Palmarssonovi a radostně si pláclí po jeho úspěšném bloku. Tak moc Omeyer toužil po stoprocentní úspěšnosti.

Toto je nejnámější tvář jinak dobráckého chlapíka. Pro házenkářské nadšence je tu ovšem ještě jeden Omeyer. Tak trochu pomalu se rozjíždějící. Někdy nevrlý, ne vždy stoprocentní.

Třeba aktuální příklad z Kataru. „Myslím, že se o úvodní zápasy nijak zvlášť nezajímá,“ říká spoluhráč Valentine Porte a čísla z prvních duelů MS to dosvědčují. S Českem měl 4 zákroky proti 23 střelám, s Egyptem zněla jeho bilance 6/22, s Alžírskem 4/16... Ovšem Omeyer se tak jako celý francouzský tým rozjížděl do čím dál vyšších obrátek.

„Dívám se jen dopředu. Kdybych si doma udělal vitrínu slávy a chodil se dívat na všechny trofeje a medaile, z pohodlně bych,“ vysvětluje Omeyer. Díky tomuto přístupu je mu zcela jedno, jak odchytil utkání s Českem, kde si Francouzi výsledek v klidu pohlídlí.

V osmifinále už měl zákroků 13, ve čtvrtfinále 18, v semifinále 20!

„Co o něm mám říct? Že je starý? To, co předvádí, je ohromné,“ skládal mu pocty Xavier Barachet a žertoval: „Teď i v minulých letech jsme vítězili z velké části díky němu. Už dostal tolik hodin pro nejlepšího muže zápasu, že má jedny do každého časového pásma.“

Pro soupeře to někdy je až deptající pocit. Omeyer není nejvyšší ani nejmohutnější ze světových brankářských hvězd, jenže mezi tyčemi funguje jako mág. „Strach střelců z něj patří k součásti Titiho úspěchu. Pořád je pro nás výjimečné sledovat jej v akci,“ říká kouč zlaté francouzské mašiny Claude Onesta.

Nyní několik mimosportovních zajímavostí: Omeyer by si nejradši zahrál v seriálu Hra o trůny („To je klasa!“), v rodné Francii miluje obědy přímo na pláži, návštěvě by sám uvažil boloňské špagety... Jenže i takové dotazníky nakonec skončí u házené a titulů. Otázka: Co byste ještě chtěl v Kielu zažít? Odpověď: „Oslavy na balkóně radnice. Pořád a znovu!“

Že jich také bylo. Na severu Německa je Omeyer nezapomenutelně zapsán mezi těmi vůbec nejlepšími, kdo kdy za kielské „Zebry“ pomáhali šířit slávu černo-bílých klubových barev. Když v roce 2013 odešel za voláním vlasti do Montpellieru, nebyli z toho

v Kielu nadšení. Jenže „Titi“ chtěl zkrátka domů.

Pak zažil období, které jej muselo drásat. Montpellier se nedostal ani do Ligy mistrů! I proto přišla další změna, nyní Omeyer hájí dres Paris St. Germain a věří, že katarskými penězi dotovaný sportovní projekt dotáhne tak vysoko, jak byl zvyklý z Kielu.

„Titiho“ nic nemůže srazit na zem, jen zdravotní potíže by mu mohly sebrat chuť vítězit. „On je fenomén. Hráč, který v kritických situacích prakticky nikdy neseleže,“ sklání se trenér Kielu Alfred Gislason.

Tak jako si Omeyer neužívá chvíle oddechu před trofejemi, nechce ani žádný z titulů vyzdvihoval. První olympijské zlato, či první trofej mistra světa? „Je to něco neporovnatelného,“ říká. „Vždycky jsem měl v týmu spoustu kamarádů a jsem šťastný, že jsem v nich našel svoji další rodinu. Neumím porovnávat jednotlivé medaile; každá z nich je speciální a má svůj mimořádný význam.“

Zdeptaní střelci soupeřů a naopak spokojení spoluhráči - at' už kluboví, či reprezentační - se tak mohou ptát pouze na jednu věc: Jak dlouho ještě mezi tyčemi vydrží? „Titi bude hrát ještě deset let,“ křičel po triumfu na Euru 2014 pivot Igor Anič.

V tom případě přejeme hodně dalších oslav.

Omeyer není nejvyšší ani nejmohutnější ze světových brankářských hvězd, jenže mezi tyčemi funguje jako mág. „Strach střelců z něj patří k součásti Titiho úspěchu,“ říká kouč Claude Onesta.

VÝSLEDKOVÝ SERVIS

15. ledna

Skupina A:

Katar - Brazílie 28:23 (15:12)

16. ledna

Skupina A:

Španělsko - Bělorusko 38:33 (21:17)

Slovensko - Chile 36:23 (16:14)

Skupina B:

Bosna a Hercegovina - Írán 30:25 (12:16)

Makedonie - Tunisko 33:25 (18:14)

Chorvatsko - Rakousko 32:30 (16:13)

Skupina C:

Česko - Francie 27:30 (9:16)

Sestava a branky ČR: Galia, Štochl - Hrstka, Bečvář 2, Jurka 1, Motl, Sobol 4, P. Horák 8, Babák 1, Linhart 1, Petrovský 1, Zdráhala 8/4, Šindelář, Kasal 1, Szymanski. Nejvíce branek Francie: N. Karabatic a Guigou po 7. Rozhodčí: Hansen, Gjedding (oba Dán.). Sedmičky: 4/4:6/5. Vyloučení: 10:6. Diváci: 1800.

Egypt - Alžírsko 34:20 (17:9)

Švédsko - Island 24:16 (12:7)

Skupina D:

Rusko - Saúdská Arábie 27:17 (17:9)

Německo - Polsko 29:26 (17:13)

Dánsko - Argentina 24:24 (13:8)

17. ledna

Skupina A:

Španělsko - Brazílie 29:27 (15:14)

Slovensko - Bělorusko 34:29 (17:8)

Katar - Chile 27:20 (15:9)

Skupina B:

Chorvatsko - Tunisko 28:25 (14:13)

Makedonie - Írán 33:31 (19:17)

Rakousko - Bosna a Hercegovina 23:21 (11:12)

18. ledna

Skupina C:

Česko - Švédsko 22:36 (10:19)

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Hrstka 1, Bečvář 1, Jurka, Motl 1, Sobol 5, P. Horák 4, Babák 5, Linhart 3, Petrovský 1, Zdráhala 1, Šindelář, Kasal, Szymanski, Jícha. Nejvíce branek Švédska: K. Andersson 10, Petersen 6. Rozhodčí: Geipel, Helbig (oba Něm.). Sedmičky: 5/3:6/4. Vyloučení: 6:5. Diváci: 1000.

Island - Alžírsko 32:24 (12:13)

Egypt - Francie 24:28 (11:14)

Skupina D:

Argentina - Polsko 23:24 (12:11)

Německo - Rusko 27:26 (9:13)

Saúdská Arábie - Dánsko 18:38 (6:20)

19. ledna

Skupina A:

Bělorusko - Brazílie 29:34 (12:16)

Španělsko - Chile 37:16 (14:7)

Slovensko - Katar 29:31 (15:18)

Skupina B:

Bosna a Hercegovina - Makedonie 22:25 (11:13)

Chorvatsko - Írán 41:22 (19:13)

Rakousko - Tunisko 25:25 (14:15)

20. ledna

Skupina C:

Česko - Egypt 24:27 (10:13)

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Hrstka 5, Bečvář, Jurka 3,

Motl 1, Jícha 4, Sobol 3, P. Horák 1, Babák 2, Linhart, Petrovský 1, Zdráhala 3, Šindelář 1, Kasal, Szymanski. Nejvíce branek Egypta: Alahmár 5. Rozhodčí: Al-Suvaidí, Bamutref (oba Kat.). Sedmičky: 4/3:3/2. Vyloučení: 4:9. Diváci: 6 500.
Francie - Island 26:26 (12:14)
Švédsko - Alžírsko 27:19 (15:6)

Skupina D:

Polsko - Rusko 26:25 (12:13)
Argentina - Saúdská Arábie 32:20 (13:11)
Dánsko - Německo 30:30 (16:16)

21. ledna**Skupina A:**

Bělorusko - Chile 34:23 (14:11)
Slovinsko - Brazílie 35:32 (19:18)
Španělsko - Katar 28:25 (8:10)

Skupina B:

Rakousko - Írán 38:26 (18:13)
Tunisko - Bosna a Hercegovina 27:24 (15:14)
Chorvatsko - Makedonie 29:26 (15:14)

22. ledna**Skupina C:****Česko - Island 36:25 (21:11)**

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Hrstka 6, Bečvář 1, Jurka 3, Jícha 11, Sobol 4, P. Horák 2, Babák 1, Linhart 3, Petrovský 2, Zdráhala 2, Šindelář, Kasal, Szymanski 1, Motl. Nejlepší střelci Islandu: Gudjonsson 5, Petersson 4. Rozhodčí: I Suk, Kchu Ban Ok (oba Korea). Sedmičky: 5/4:2/2. Vyloučení: 6:7. Diváci: 500.
Švédsko - Egypt 25:25 (10:10)
Francie - Alžírsko 32:26 (19:12)

Skupina D:

Německo - Argentina 28:23 (13:14)
Polsko - Saúdská Arábie 32:13 (17:6)
Dánsko - Rusko 31:28 (16:8)

23. ledna**Skupina A:**

Brazílie - Chile 30:22 (12:13)
Španělsko - Slovinsko 30:26 (14:10)
Katar - Bělorusko 26:22 (7:12)

Konečné pořadí skupiny A:

1. Španělsko 5 5 0 0 162:127 10

2. Katar 5 4 0 1 137:122 8
3. Slovinsko 5 3 0 2 160:145 6
4. Brazílie 5 2 0 3 146:143 4
5. Bělorusko 5 1 0 4 147:155 2
6. Chile 5 0 0 5 104:164 0

Skupina B:

Tunisko - Írán 30:23 (12:12)
Chorvatsko - Bosna a Hercegovina 28:21 (17:8)
Makedonie - Rakousko 36:31 (16:16)

Konečné pořadí skupiny B:

1. Chorvatsko 5 5 0 0 158:124 10
2. Makedonie 5 4 0 1 153:138 8
3. Rakousko 5 2 1 2 147:140 5
4. Tunisko 5 2 1 2 132:133 5
5. Bosna a Herc. 5 1 0 4 118:128 2
6. Írán 5 0 0 5 127:172 0

24. ledna**Skupina C:****Česko - Alžírsko 36:20 (21:10)**

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Hrstka 4, Bečvář 1, Jurka 3, Jícha 7, Sobol, P. Horák 2, Babák 3, Linhart 5, Petrovský 1, Zdráhala 3, Šindelář 2, Kasal 1, Szymanski 4, Motl. Nejvíce branek Alžírsko: Hamúd, Daúd oba 5. Rozhodčí: Hizaki, Ikebuchi (oba Jap.). Sedmičky: 1/1:3/2. Vyloučení: 3:1. Diváci: 500.
Island - Egypt 28:25 (15:10)
Francie - Švédsko 27:25 (11:12)

Konečné pořadí skupiny C:

1. Francie 5 4 1 0 143:128 9
2. Švédsko 5 3 1 1 137:109 7
3. Island 5 2 1 2 127:135 5
4. Egypt 5 2 1 2 135:125 5
5. Česko 5 2 0 3 145:138 4
6. Alžírsko 5 0 0 5 109:161 0

Skupina D:

Argentina - Rusko 30:27 (17:16)
Německo - Saúdská Arábie 36:19 (18:8)
Dánsko - Polsko 31:27 (16:12).

Konečné pořadí skupiny D:

1. Německo 5 4 1 0 150:124 9
2. Dánsko 5 3 2 0 154:127 8
3. Polsko 5 3 0 2 135:121 6
4. Argentina 5 2 1 2 132:123 5
5. Rusko 5 1 0 4 133:131 2
6. S. Arábie 5 0 0 5 87:165 0

25. ledna

Osmifinále:

Katar - Rakousko 29:27 (13:14)
Slovensko - Makedonie 30:28 (16:15)
Španělsko - Tunisko 28:20 (18:9)
Chorvatsko - Brazílie 26:25 (13:15)

26. ledna

Osmifinále:

Německo - Egypt 23:16 (15:8)
Polsko - Švédsko 24:20 (10:11)
Francie - Argentina 33:20 (16:6)
Dánsko - Island 30:25 (16:10)

Prezidentský pohár - o 17.-20. místo:

Česko - Rusko 32:30 (16:15)

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Zdráhala 8, Jurka 7, Jícha 3, Linhart 3, Petrovský 3, Babák 3, Hrstka 3, Horák 2, Bečvář, Sobol, Šindelář, Kasal, Szymanski, Motl. Rozhodčí: Kričien, Machluf (Tun.). Sedmičky: 7/5:3/2. Vyloučení: 6:6. Diváci: 200.

Bělorusko - Bosna a Hercegovina 37:29 (20:16)

O 21.-24. místo:

Írán - Chile 32:31 (17:15)
Saúdská Arábie - Alžírsko 27:25 (12:14)

27. ledna

Prezidentský pohár - o 17. místo (finále):

Česko - Bělorusko 28:28 (14:13),

na sedmimetrové hody 4:3

Sestava a branky ČR: Štochl, Galia - Hrstka 5, Bečvář 2, Jurka, Jícha 5, Sobol 3, P. Horák 2, Babák 5, Linhart, Petrovský 1, Zdráhala 5, Šindelář, Kasal, Szymanski, Motl. Sedmičky ČR - proměnili: Zdráhala, Jícha, Babák, Hrstka. Neproměnil: Sobol. Rozhodčí: Rašid, Al-Kapeer (oba Egypt). Diváci: 250.

O 19. místo:

Rusko - Bosna a Hercegovina 42:28 (20:16)

O 21. místo:

Írán - Saúdská Arábie 26:22 (15:10)

O 23. místo:

Chile - Alžírsko 27:27 (10:16), na sedmimetrové hody 3:1

28. ledna

Čtvrtfinále:

Polsko - Chorvatsko 24:22 (12:10)
Katar - Německo 26:24 (18:14)
Španělsko - Dánsko 25:24 (11:11)
Francie - Slovensko 32:23 (18:10)

30. ledna

Semifinále:

Katar - Polsko 31:29 (16:13)
Francie - Španělsko 26:22 (18:14)

O 5. - 8. místo:

Chorvatsko - Německo 28:23 (13:11)
Dánsko - Slovensko 36:33 (19:15)

31. ledna

O 5. místo:

Dánsko - Chorvatsko 28:24 (15:11)

O 7. místo:

Německo - Slovensko 30:27 (16:14)

1. února

Finále:

Katar - Francie 22:25 (11:14). Nejlepší střelci: Markovič 7/3, Capote 6 - N. Karabatic 5, Narcisse a Porte po 4. Rozhodčí: Horáček, Novotný (oba ČR). Sedmičky: 3/3:3/2. Vyloučení: 4:2. Diváci: 15 300.

O 3. místo:

Polsko - Španělsko 29:28 po prodloužení (24:24, 13:13). Nejlepší střelci: Szyba 8, Syprzak 6 - Tomáš 7, Rivera 5.

Konečné pořadí:

1. Francie, 2. Katar, 3. Polsko, 4. Španělsko, 5. Dánsko, 6. Chorvatsko, 7. Německo, 8. Slovensko, 9. Makedonie, 10. Švédsko, 11. Island, 12. Argentina, 13. Rakousko, 14. Egypt, 15. Tunisko, 16. Brazílie, 17. Česko, 18. Bělorusko, 19. Rusko, 20. Bosna a Hercegovina, 21. Írán, 22. Saúdská Arábie, 23. Chile, 24. Alžírsko

All Star tým:

Omeyer (Fr.) - Rivera (Šp.), Capote (Kat.), N. Karabatic (Fr.), Markovič (Kat.), Gajič (Slovin.), Jurecki (Pol.)

Nejužitečnější hráč šampionátu: Omeyer

KDO JSME ?

- /// Autorizovaný prodejce a servis vozů Opel
- /// Autorizovaný opravce vozů Chevrolet

KDE JSME ?

Jankovcova 2a/1535, 170 00 PRAHA – HOLEŠOVICE

NABÍZIME

- /// Prodej nových a DEMO vozů značky Opel
- /// Prodej ojetých vozů různých značek:
 - Autovars zahrnut v programu OCOV (ojeté certifikované ověřené vozy)
 - Výkup vozů na protiúčet, komisní prodej či služby klasického autobazaru
- /// Služby kompletního servisu včetně zajištění STK a emisí
- /// Asistenční a odtahová služba , silniční služby
- /// Autopůjčovna, náhradní vozidla
- /// Pick – up servis, Airport servis

VIP SMLOUVA – PRO FIREMNÍ ZÁKAZNÍKY

- /// Fleetové skupiny zákazníků, individuální nastavení
- /// bonusy na servisní práce za nákup nových vozů
- /// slevy na služby servisu, pneu servisu, autopůjčovny a další
- /// slevy na nákup náhradních dílů
- /// množstevní slevy na servisní práce

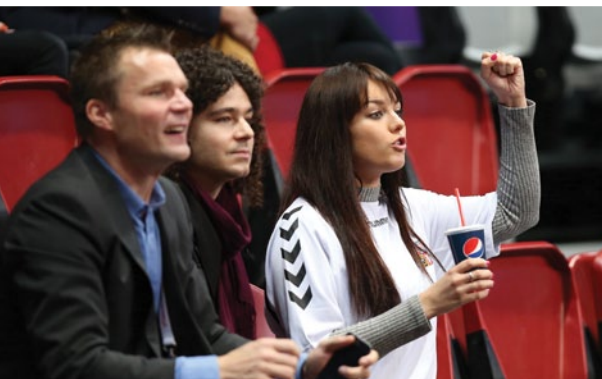
VIP ZÁKAZNICKÁ KARTA – SLEVY

- /// na servisní práce
- /// náhradní díly
- /// odtahovou službu
- /// a další výhody..

NOVINKA – VIP VĚRNOSTNÍ KLUB

- /// Věrnostní program, ve kterém si zákazník „spoří“ na budoucí služby servisu
- /// Věrnostní program, který zjednoduší péči o Vaše vozidlo
- /// Věrnostní program, který Vám přináší výjimečné slevy a benefity
- /// VIP umožňuje přečerpat Váš kredit a využít bezúročnou prodlouženou splatnost za nakoupené služby zboží

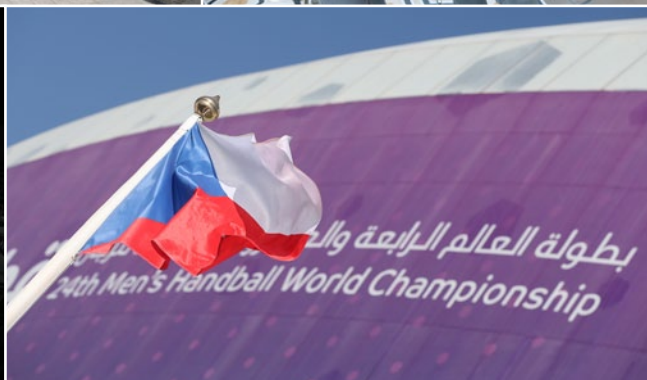
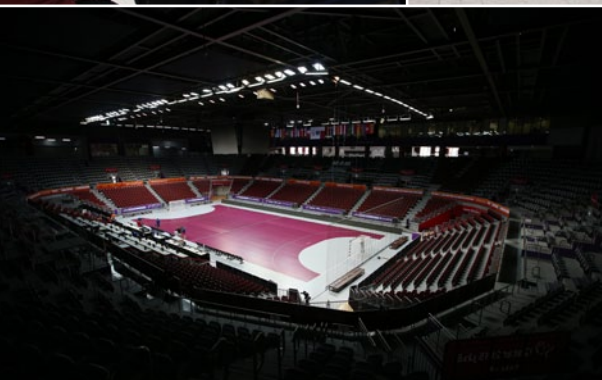
Adresa: Jankovcova 2a, Praha 7 - Holešovice
Tel.: recepce 266 711 777 E-mail: prodej@autovars.cz

OBJEKTIVEM FOTOAPARÁTU PAVLA LEBEDY

MOLTEN

H3X5001 / H2X5001

Nový oficiální hrací míč IHF
pro období 2014-2018

Kdo s ním bude hrát?
Účastníci OH a MS
všech kategorií

NEUMÍM SI PŘEDSTAVIT, ŽE BUDU TRÉNOVAT JINDE NEŽ V PLZNI

tvrdí kouč českého mistra Martin Šetlík

ERVÍN SCHULZ, MF DNES

Jistě, ta sportovní rovnice nutně nesplňuje podmínky pravdivosti, někdy se dokonce přímo vyvrací. Nicméně v případě Martina Šetlíka platí: MIMORÁDNÝ hráč = ÚSPĚŠNÝ trenér.

Bývalý skvělý pivot a několikanásobný nejlepší házenkář Česka (dříve Československa) strávil v reprezentaci bezmála 15 let, startoval na olympijských hrách v Barceloně (1992), s Plzní získal dva tituly, hrál nejvyšší soutěž ve Francii a v Německu. A prosadil se i jako trenér. Po návratu domů v „obrozené“ Plzni završil hráčskou kariéru, nabral ostruhy po boku zkušeného kouče Vladimíra Habera a loni na jaře už jako hlavní trenér dovedl Talent M.A.T. Plzeň k titulu. Po patnácti letech si znovu užíval oslavy ve městě, se kterým je propojený pupeční šňůrou. „Určitě je jistá výhoda v tom, co mám za sebou jako hráč. Ty zkušenosti ni-

čím nenahradíte, vím, co by se v konkrétních herních situacích mělo na hřišti udělat. Ale to vám stejně nedává žádnou jistotu, že i v roli trenéra budete dobrý. Buď jste úspěšný, nebo ne. Buď máte výsledky, nebo nemáte. A když je nemáte, nikoho už nezajímá, co bylo předtím,“ říká 45letý Šetlík, který se letos chce s plzeňským týmem pokusit o obhajobu titulu.

Má to bývalý úspěšný hráč snazší v tom, že hráči ho berou, má přirozený respekt?

V tom výhoda je, to ano. Sám si to dobře pamatuji, když mě trénovali takové osobnosti jako Vícha, Haber nebo Havlík.

Koho z nich jako kouče řadíte nejvýš?

Převážnou část kariéry mě provázel Vláďa Haber, tahle spolupráce na mě měla velký vliv. Ale od každého z těch tří jsem se snažil vzít to nejlepší, pro mě to byly a jsou obrovské kapacity. A řadu vynikajících trenérů jsem poznal i v zahraničí.

Kdy vás vůbec poprvé napadlo, že chcete trénovat?

Ono to spíš vyplynulo, moc jsem to neplánoval. Mě hodně žrala situace okolo házené v Plzni, chtěl jsem jí pomoci. To byl hlavní motor při mém návratu ze zahraničí. Venku už jsem dál být nechtěl, i kvůli rodině. A když se vrátit, tak jedině domů. Neumím si představit, že bych v Česku působil v jiném klubu. Plzeň se po letech vrátila mezi elitu, začal trénovat Vláďa Haber, finančně do klubu vstoupil Martin Šafránek a házená se zase začala zvedat.

A vy jste do toho skočil rovnýma nohama.

Chtěl jsem pomoci co nejvíc. Bylo jasné, že začít musíme už od dorostu, kde byli šikovní kluci. Dát tomu řád, určitou profesionalitu. Takže já hrál za áčko, začal trénovat dorost, ze začátku na mě spadla i sportovní manažerská činnost. Těch aktivit bylo hodně, až postupem času se to srovnalo do nynější podoby.

Je to více než tři roky, kdy jste skončil aktivní kariéru. Jak často vás ještě svrbí ruce?

V té normální míře každý trénink... (úsměv) Ale už mám rozum, vím, co házená obnáší. Bylo to krásné, ale už bych to znovu absolvovat nechtěl. Tréninky, soustředění, všechna ta bolest... Když si teď s klukama dám fotbal, dva dny jsem nepoužitelný. Ruce mi svrbí furt, to jo, ale už to nejde.

Tělo už by to nezvládlo, je opotřebované?

Když jsem v klidu, nebolí mě nic. Jak přijde větší zátěž, tělo se ozve. Samozřejmě by bylo špatné jen tak ležet a snažím se pravidelně hýbat. Ale není to nic extra, prostě už nemám chuť. Někdo to má jinak, třeba Áda Blecha (bývalý reprezentant a spoluhráč) je pořád v posilovně, maká každý den. Já se musím nutit. Kompenzuji to tak, že se s hráči občas zapojím při tréninku. A ráno chodím běhat se psem do lesa. Spolu si pak navzájem děkujeme, že jsme pro sebe něco udělali. (smích)

PODNIKATEL NA HRACHOLUSKÁCH. KDYŽ JE TŘEBA, STOJÍM I ZA PÍPOU

Z Plzně to mají 15 kilometrů, z domu ve Starém Plzenci jen o kousek dál. V letní sezoně tam tráví většinu času. U vody, na břehu Hracholuské přehrady, manželé Šetlíkovi už několik let vlastní a provozují rekreační objekt. S příznačným názvem – Pohoda na Radosti. „Házená mě určitě nezabezpečila na celý život. Ale díky ní jsem měl možnost pustit se i do jiné sféry, do podnikání. Mám co dělat, o co se starat a ta práce mě hodně baví,” svěřuje se Martin Šetlík.

S manželkou Monikou zprvu zvažovali i horský hotel, nakonec volba padla na malý penzion s několika chatkami na Hracholuskách. Pro vášnivého rybáře Šetlíka ideální prostředí. „Je to blízko od Plzně, dá se to skloubit. Loni jsme zprovoznili i zbrusu novou restauraci, nabízíme snídaně, obědy i večeře,” popisuje.

Kdo je na Pohodě větší šéf, on nebo manželka? „My jsme šéf každý od něčeho,” reaguje s úsměvem Šetlík. „V sezoně se tady točí vlastně celá naše rodina.

Já se starám o propagaci, marketing, pořádání různých firemních akcí. A když je třeba, postavím se za pípu, tahám loďky od vody, pomůžu i s úklidem chatek. Práce je dost.”

Vlastně se trochu nabízí, že pro házenkářského „blázna” Šetlíka nemusí být představa, že se jednou dostane mimo dění v plzeňském klubu, až tak děsivá. „Pak bych se do podnikání vrhnul ještě víc střeňhlav. Sám se na to někdy ptám, jak by to bylo. Sedl bych si na extraligu do hlediště, užil si zápas, pak zašel do VIPky na pivko a měl klid,” uvažuje Šetlík nahlas. Po krátké odmlce ale dodává: „Jenže házenou žiju. Těší mě, kam se nám Plzeň společně povedlo posunout. Má to pro mě smysl. A já věřím, že jsme teprve někde ve třetině toho, co chceme dokázat.”

Stejně. Až přijde jaro, bude se u Šetlíků horlivě sledovat i předpověď počasí. Aby bylo na Hracholuskách pohodově, k tomu je třeba slunko...

MARTIN ŠETLÍK

- narodil se 12. srpna 1969 v Plzni
- s házenou začínal ve Škodě Plzeň, na vojně hrál za Duklu Praha. Poté se vrátil do mateřského klubu, po dvou letech přestoupil do německého EHV Aue (2. bundesliga). Po pěti sezonách zamířil zpět, tentokrát do Kovopetrou Plzeň, s nímž získal dva české tituly (1998, 1999). V roce 2000 jeden z nejlepších pivotů světa přestoupil do francouzského Ivry, po dvou sezonách odešel do bundesligy, kde hrál za Pfullingen (2002 - 2005). Před návratem do Lokomotivy Plzeň působil i v regionální německé lize v Bad Neustadtu.
- premiéru v reprezentaci si odbyl ještě za bývalé Československo v roce 1988. První vrcholnou akcí bylo domácí mistrovství světa 1990 v Praze (7. místo). Hrál také na OH 1992 v Barceloně (9. místo). Rozloučil se na Euru 2002 ve Švédsku (8. místo), ale po návratu do extraligy zažil ještě jeden comeback a startoval na mistrovství Evropy 2008 v Norsku. Za národní tým Martin Šetlík odehrál 244 zápasů, kromě barcelonské olympiády se zúčastnil i pěti světových a tří evropských šampionátů.
- brzy po návratu z Německa začal trénovat, v Lokomotivě Plzeň a později Talentu M.A.T. Plzeň působil nejprve v roli hracího asistenta kouče Vladimíra Habera. Od roku 2011 je Šetlík hlavním trenérem, loni na jaře dovedl Talent M.A.T. k českému titulu.
- bydlí ve Starém Plzenci, je ženatý, s manželkou Monikou vychovávají dceru Moniku (22) a syna Martina (17).

Přiznejte. Má trenér českého mistra nouze o nabídky?

Tak jako dostávají nabídky hráči, mají je i trenéři. Ale u mě je to specifické. Já si absolutně nedovedu představit, že bych v Čechách dělal házenou jinde než v Plzni. Nevím, co by mě k tomu mohlo lákat. Jsem tady spokojený. Asi je to i tím, že do dvaadvaceti jsem mohl aktivně hrát, přes patnáct let strávil v národňáku. Prožil jsem si s házenou dost a motivace na další dobrodružství už není taková. Vidíte, zpoehodlněl jsem.

Takže až v Plzni jednou skončíte s trénováním...

...nedalo by mi to a budu chtít Plzni pomáhat dál, třeba v nějaké jiné roli.

Hrál jste léta ve Francii a v Německu, ani tam by vás trenérina nelákala?

Z Německa nějaké nabídky jsou, ale neřeším to. Samozřejmě, nikdy neříkejte nikdy a všechno se může rychle změnit, my trenéři o práci přicházíme velice rychle. Ale teď mě to neláká.

I proto, že by to znamenalo znovu dlouhé cestování? Třeba brankář Radek Motlík při návratu z Francie vyprávěl, jak už té země měl plné zuby a nechce se tam už ani vracet na dovolenou.

Každá země vás něčím obohatí, poznáte jiné kultury a já jsem rád, že jsem Francii i Německo mohl dobře poznat. Radek to měl jiné v tom, že celých deset let působil na jednom místě. Vystrídá dva kluby v Alsasku, které jsou od sebe vzdálené 60 kilometrů.

Byl neustále ve stejném prostředí, takže ten jeho přístup lze pochopit.

Do jiného klubu, u nás ani v zahraničí, se vám trénovat nechce. Pak je tedy ještě jedna varianta - je vaším snem trénovat jednu český národní tým?

(na chvíli se odmlčí) Já nevím... Já to mám teď opravdu nasměrované jen na Plzeň. Za těch osm let jsme tady udělali hod-

ně práce a já chci, abychom se posunuli ještě dál. Dokázali se zařadit mezi evropskou kvalitu, hrát pravidelně poháry. Aby tady v Čechách byl klub, o kterém se bude v Evropě vědět. Na tom se snažíme všichni v Talentu pracovat.

No, stejně mi přijde zvláštní, že by kouče českého mistra nezajímala práce u reprezentace...

No jo, já jsem zvláštní. Nemám facebook, chutná mi pivo, špatně slyším... (smích)

Jaký vůbec máte názor na současnou extraligu?

Má svou kvalitu. A ten model je podobný jako ve většině ostatních zemí. Pár špičkových klubů, které to táhnou, které si stahují lepší hráče a snaží se hrát evropské poháry. Náš největší problém a deficit je v tom, že je nás málo, nízká hráčská základna. Ne funguje síť, které by samovolně vyprodukovalo kvalitu. O to víc musíme pracovat s každým hráčem. Z tohohle pohledu musíme vidět jednoznačně pozitivně, když se nám povede kvalifikovat na mistrovství světa či Evropy, to je prostě úspěch.

Přesto, v čem nám za poslední léta nejvíce ujel vlak?

Je to sportovní daň za změnu režimu. Přestala fungovat mládežnická střediska, skončila podpora ze strany státu. Teď je to neustálý boj. Nejen v házené, to platí pro většinu sportů. Kdo se mu chce věnovat naplno - at' už jako hráč, trenér či funkcionář - musí počítat s tím, že si to sám dotuje. Především u mládeže. Nehledí se na ten nejdůležitější sociální aspekt - na prevenci, kterou kolektivní sport jednoznačně je a tím pomáhá celé společnosti.

Vnímáte, kolik vašich bývalých spoluhráčů z reprezentace už se začíná prosazovat v trenérské roli? Je to tak, že vaše generace to pomalu přebírá?

Je nás už dost. Vláďa Šuma, Libor Hrabal, Pavel Pauza, z těch starších Bába Kotrč a další kluci jsou v Německu. Je to logické vyústění. Chceme u házené zůstat, pokračovat dál a tohle je dobrá možnost.

Když se na chvíli vrátíme do časů vaší hráčské kariéry, jaký výsledek s národním týmem řadíte nejvyšší?

Byli jsme šestí na mistrovství Evropy 1996 ve Španělsku, to byl asi největší úspěch. Olympiádu jsem bohužel zažil jen jednu. V Barceloně jsme skončili devátí a scházel nám jeden krůček k velkému úspěchu. Tehdy jsme byli

blízko absolutní špičky, třeba v roce 1997 na světovém šampionátu v Japonsku jsme měli vynikající mužstvo a mysleli i na první čtyřku. Tam nás zlomila série zranění. Škoda, že se to nikdy úplně nesešlo. Pochopíte, že k úspěchu se musí sejít všechno ideálně.

Existuje nějaký házenkář, kterého jste potkal na hřišti a řekl o něm - on je ten nejlepší na světě?

Já hrál dlouho, to bychom museli vzít po desetiletích (smích). A stejně jedno jméno neřeknu, výjimečných házenkářů jsem potkal řadu.

Tak zkuste dvě tři jména, prosím.

Když jsme teď na podzim s Plzní hráli Pohár EHF v ruském Permu, potkal jsem tam Sašu Tučkina. To byl ve své době fenomenální hráč. Napadá mě i Francouz Jackson Richardson, vážně velký borec. Tyhle typy házenkářů jsem obdivoval. Komplexní hráče, skvělé v obraně i v útoku, s mimořádným herním myšlením.

Poznal jste házenkářskou Evropu.

Když vám teď přijde některý z vašich svěřenců oznámit, že odchází do zahraničí, přejete mu to? Nebo to víc berete z pozice trenéra, který ztratí klíčového hráče?

Je to těžké. Ale chápu to a podpořím, když ti kluci míří za dobrou nabídkou. Do kvalitního klubu, do dobré soutěže, kde dál porostou. Když cítím, že to pro ně není ono a spíš se v kariéře zabrzdí, pak mě to mrzí. Ideální stav by byl, abychom byli ekonomicky a kvalitou soutěže tak silní, aby hráči neměli chuť odcházet. Ale to je teď nereálné, Německu, Francii, Polsku, Maďarsku ani Slovensku dnes těžko konkurujeme. Je jasné, že pokud mají kluci šanci se nějak zabezpečit, půdou za tím.

Zkusme to konkrétně - pokud hráč odchází do druhé německé bundesligy, i tam jsou kluby, u kterých byste se jim to snažil rozmluvit?

Asi tak nějak. Když do druhé bundesligy, ať je to tradiční klub, ekonomicky zajištěný, který tu soutěž hraje dlouho a nejlépe v horních patrech. Aby byla šance přiblížit se bundeslize, ne pendlovat mezi druhou a třetí nejvyšší soutěží.

Na mistrovství světa v Kataru byli hned tři hráči Plzně - Petrovský, Linhart, Šindelář. Berete i to jako odměnu za práci, kterou v Plzni odvádíte?

Osobně to neberu, spíš za celý náš klub. V Plzni byla v minulosti vždycky

řada reprezentantů a my v tom teď jen pokračujeme. A jsem za to moc rád, jednoznačně.

Ani v případě pivotů Petrovského a Šindeláře si jako bývalá světová špička na tomto postu nechcete „vzít“ nějaké osobní zásluhy?

To je právě ten paradox. Máme v národňáku dva pivoty, ale upřímně - dosud žádnou speciální přípravu na tomhle postu ode mě neměli. Ale teď to chci změnit a víc se na to zaměřit. Už jsme o tom mluvili s asistentem Jirkou Hynkem, že tomu někdy tréninky v Plzni přizpůsobíme.

V týmu máte syny svých bývalých spoluhráčů - Tonara, Blechu, předtím i Bečváře. Jaký je to vůbec pocit?

Každopádně je to moc zajímavá situace. Komu se poštěstí, aby trénoval děti svých bývalých spoluhráčů?! Těm tátům bych přál, aby si to jednou užili jako já na střídačce. Je to občas sranda, když je mám za zády v hledišti a na hřišti je jejich kluk, kterého znám od plenek.

A to se blíží možná ještě jedna chvíle - v dorostu Plzně dorůstá Martin Šetlík junior... Láká vás trénovat vlastního syna?

Tak to bych okamžitě skončil! (smích) Ale ne, vážně. Já si to můžu přát, ale důležité je, jak to vidí on. A přiznávám, že před lety to moc nefungovalo, jako děčko jsem ho chvíli trénoval v Německu. Tehdy jsem raději zašeptal druhému trenérovi, co po našem mladým chci. On to na něj zakřičel, zatímco já se raději otočil a šel na druhou stranu. Ale dneska je mu 17, to už je o něčem úplně jiném.

S Plzni jste dobyli český titul, navázali na triumfy fotbalistů a hokejistů, do haly chodí víc fanoušků. Kam se dá tahle laťka ještě posunout?

Pořád máme rezervy a pořád je kam se posouvat. Extraliga je vyrovnaná,

BÝVALÍ REPREZENTANTI NA TRENÉRSKÉ ŽIDLI

Protože Martin Šetlík působil v reprezentaci ČSSR, ČSFR a ČR s různými přestávkami dlouhých 20 let (1988-2008), jen výčet jeho „partťáků“ z národního týmu by zabral několik stránek. Abychom vám mohli nabídnout výběr jeho bývalých reprezentačních spoluhráčů, kteří nyní působí v roli házenkářských trenérů, vybrali jsme jednu pätiletou éru - od olympijských her v Barceloně 1992 do mistrovství světa v Japonsku 1997. Kdo se prosadil i v roli kouče?

MARTIN ŠETLÍK

(Talent M.A.T. Plzeň)

Bývalý pivot loni na jaře dovedl Plzeň k mistrovskému titulu

VLADIMÍR ŠUMA

(Město A.S.A. Lovosice)

Levoruká spojka získávala trenérské ostruhy po boku Vojtěcha Srby, před minulou sezonou už převzal lovosický tým jako hlavní kouč.

MICHAL TONAR

(Talent M.A.T. Plzeň)

Další Plzeňák, Šetlíkovo „dvojče“ a bývalé levoruké křídlo či spojka vede prvotigový dorost Talentu a je zároveň asistentem Libora Hrabala u dorostenecké reprezentace.

LIBOR HRABAL

(Cement Hranice)

Léta působil jako kouč mládeže a žen v nižších soutěžích v Německu, v extralize vedl nejprve Kopřivnici, ale úspěchy zažívá až v Hranicích, se kterými v roce 2013 vyhrál Český pohár. Zároveň je koučem českého dorosteneckého výběru.

PAVEL PAUZA

(Dukla Praha)

Bývalé levé křídlo už vedl českou reprezentaci, mimo jiné na MS 2007 v Německu, v extralize léta koučoval Duklu, nyní ve stejném klubu diriguje dorostenecký tým.

JAN FILIP

(TSV St. Otmar-St. Gallen)

Na podzim převzal s Danielem Kubešem český národní tým, v St. Gallenu ještě loni působil na pravém křídle jako hrajiící kouč. V téhle sezoně tam trénoval i české trio Galia, Babák, Szymanski, před pár dny se ale s klubem domluvil na předčasném ukončení smlouvy.

ZDENĚK VANĚK

(HSC Coburg)

Bývalá spojka zakotvila s rodinou v Německu, kde Vaněk zakončil i aktivní kariéru. V Coburgu je nyní šéftrenérem mládežnických celků.

PETR HÁZL

(ESV Lokomotive Pirna)

Někdejší skvělá střední spojka rovněž působí v Německu, v Pirně hrál a nyní je koučem prvního týmu ve třetí nejvyšší soutěži.

ĽUBOŠ HUDÁK

(DHK Baník Most, ženy)

Účastník olympiády v Barceloně, rodilý Slovák. S Michalovcemi získal předloni bronz v nejvyšší soutěži mužů, pak se přesunul do Čech k interligovému týmu žen ve Veslí na Moravě. Teprve před pár dny se přesunul k mistrovským Čeným Andělkám z Mostu, kde nahradil nečekaně odvolaného Dušana Poloze.

ne vždy se musí dařit a pak je cesta zpátky na vrchol vždycky složitá. Ale kluci jsou nastavení tak, že nechtějí prohrávat. To je důležité. Mě porážky žerou. Měl jsem to tak jako hráči i teď jako trenér. Rozkopat vzteky pití v šatně jsem párkrát dokázal. Proto chci jít

stále dál. Jsem rád, že Plzeň je sportovní město a má tři kolektivní sporty na špičce. Máme jednu z nejlepších hal na házenou, hlediště z obou stran, kapacita patnáct set lidí. To už je na naše poměry výborné prostředí. A my těm lidem chceme dělat radost.

NA VRCHOL EXTRALIGY SE TÝMY CHYSTALY V ČESKÉ ZIMĚ I ZA HRANICEMI

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

V době, kdy v Kataru probíhal světový šampionát, v Čechách a na Moravě extraligové kluby finišovaly s přípravou na vrchol sezony. Posledních šest kol základní části a následné play-off, které určí českého mistra. K vyřazovací části se nejvyšší tuzemská soutěž vrátila po čtyřech letech. Pro většinu mladíků v extraligových týmech tak půjde o naprostou novinku. Na jejím konci uvidíme, kdo se přichystal nejlépe.

Slovenská Povážská Bystrica, rakouský Linec či německý Hüttenberg, předposlední celek 2. bundesligy. Co mají tyto zahraniční týmy společného s českou házenou? V zimní přestávce, kterou vyplnil světový šampionát v Kataru, prověřily hned několik extraligových celků a mohly by tak sloužit jako barometr jejich formy.

Tak například Hüttenberg s bývalým českým reprezentantem Aloisem Mrázem v sestavě absolvoval v Plzni kratičké soustředění. Během něho porazil 33:29 mistrovský Talent, který však nastoupil bez trojice reprezentantů (Linhart, Petrovský, Šindelář), aby o den později v Praze německý tým podlehl Dukle 29:30.

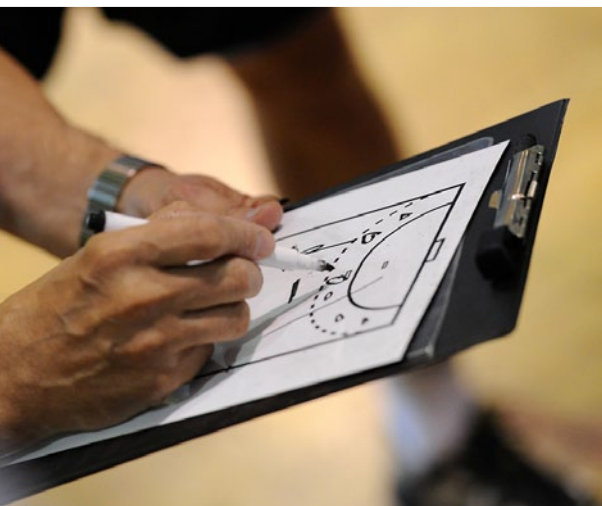
„Takhle kvalitního soupeře nemáme v Čechách možnost často potkat. Byl to jeden z nejtěžších zápasů, které jsme v téhle sezoně odehráli, byť šlo jen o přípravu,“ liboval si přesto Daniel Čurda, sportovní manažer pražské Dukly.

A jak se na konfrontaci s českou špičkou díval bývalý reprezentant Alois Mráz. „Bylo to zajímavé zpestření přípravy, oba české týmy potvrdily svoji kvalitu. Pro nás bylo hlavně důležité, že jsme vypadli ze známého prostředí. Mančaft byl pár dní pospolu, mohl se víc sehrát,“ říká 36letý rodák z Plzně. Podle jeho tvrzení je úroveň druhé bundesligy výše než nejvyšší česká soutěž. S tím souhlasí i další bývalý reprezentant Daniel Čurda. „Je smutné, že to tak je, ale tím nechci nijak hanět české kluby. V Německu jsou úplně jiné možnosti. Myslím, že ti nejlepší z naší extraligy by hráli spodek druhé bundesligy. Úroveň těch špičkových celků nedosahujeme, ta doba už je pryč. Jedině častější konfrontací se můžeme dostat výš,“ domnívá se sportovní manažer pražské Dukly. Ta hrála v lednu i s nizozemským Emmenem (30:24). Čurda také v podstatě odpověděl na otázku, proč české kluby často vyhle-

dávají soupeře ze zahraničí. Doma jim zkrátka chybí konkurence, navíc se týmy nechtějí i v přípravě střetávat se soupeři, s nimiž pak bojují v extralize.

„Není to úplná nutnost hrát se zahraničními celky, ale pokud se chceme posouvat dopředu, nic jiného nám nezbyvá,“ přitakává Martin Šafránek, jeden z šéfů plzeňského Talentu. Ten už tento model uplatňuje delší dobu a i přes fiasko na vánočním turnaji v Nizozemsku, kde obsadila Plzeň bez pětice reprezentantů až předposlední místo, v něm hodlá pokračovat. „Turnaj v Sittardu se domlouval už v srpnu, kdy nikdo netušil, že budeme mít tolik hráčů v národním týmu,“ vysvětluje Šafránek.

Už teď je jisté, že se plzeňský Talent v srpnu zúčastní turnaje v Lucembursku, kde hrál i loni. Uvažuje se dokonce i o zahraničním soustředění. „Všechno to je především otázka financí, ale

není to také jen o penězích," tvrdí šéf posledního českého mistra.

A jak se dívá na to, že mu celou zimní přípravu chybělo trio reprezentantů, které se zúčastnilo MS v Kataru? „Pokud nebudou mít nosánky nahoru, což by neměli, protože nikdo z nich nebyl tak vytěžovaný jako Jícha, Horák a spol., tak by spíš měli mít chuť na sobě dál

pracovat, posunout se v kariéře. A to by mělo být přínosem pro celý náš mančaft," odpovídá Šafránek rezolutně.

Cesta za soupeři do zahraničí, to je nejen případ pražské Dukly a mistrovského Talentu M.A.T. Plzeň, jejichž jména mají v Evropě trochu zvuk, ale v sousedním Německu hrají v přípravě často i Lovosice. Letos se zúčastnily

turnaje v Drážďanech, kde podlehly ve finále o jedinou branku domácím HC Dresden 27:28. Předtím porazily další německý tým a svého častého soka Loko Pirna vysoko 32:22. A to jim chyběli reprezentační křídelníci Motl i mladý talent Jonáš.

Moravské celky zase s oblibou vyrážejí za přípravou na Slovensko, Karviná

Není to úplná nutnost hrát se zahraničními celky, ale pokud se chceme posouvat dopředu, nic jiného nám nezbyvá. Všechno to je především otázka financí, ale není to také jen o penězích," tvrdí šéf českého mistra Martin Šafránek.

jezdila v dobách největší slávy i do Polska. Letos v lednu se představila na turnaji v Povážské Bystrici, kde potkala i soupeře z české extraligy - Jičín. Ten porazil domácí tým hned dvakrát (29:26 a 28:27), podlehl Karviné 25:28 a remizoval s rakouským Lincem 23:23. Karviná na stejném turnaji zdolala Lincec 26:21, ale prohrála s Povážskou Bystricí 22:29 a remizovala s Topolčany 27:27. Rakouský Lincec se předtím střetl v Českých Budějovicích i s Plzní, s níž uhrál cennou remízu.

„Šéftrenérem mládeže je v Linci český kouč Michal Vopelka a přes něj máme s rakouským týmem už dlouhodobější kontakt,“ prozradil kouč mistrovského celku Martin Šetlík důvody častých cest rakouského celku do Čech a na Slovensko.

Ne všem ale v přípravě všechno klaplo podle plánu. Na Slovensko se chystali také házenkáři Zubří. Jenže velkou marodkou zdecimovaný tým musel v polovině ledna odříct účast na turnaji v Hlohovci. „Měli jsme zdravé jen tři kluky z áčka a pár dorostenců,“ vysvětloval na klubovém webu sekretář zuberského týmu Michal Baharek.

Jedinou prověrkou před jarní částí extraligy tak byly pro Zubří vedle čtvrtfinále Českého poháru přípravné zápasy

se Zlímem (48:28) a Frýdkem-Místkem (29:26). Zejména v prvním duelu už střelec exceloval Tomáš Řezníček, který se vrací po zranění.

Výhradně tuzemské soupeře mělo i KP Brno, které doma porazilo prvotní Nové Veselí i Litovel v zápase, který se hrál netradičně na 3x20 minut. V generálce se potom čtvrtý tým tabulky střetl se Zlímem.

„Naši hráči nejsou profesionálové, musí chodit do práce. A za těchto podmínek je složité zorganizovat

nějaké soustředění nebo výjezd do zahraničí. Půlka týmu by nemohla odjet,“ uvedla Gabriela Topinková, manažerka ambiciózního celku. Brno se i v předchozích přípravných obdobích střetávalo maximálně se Slováký. „Možná je to i tím, že jsme v extralize chvilku. Nemáme ještě tak navázané kontakty jako jiné týmy,“ zamýšlí se brněnská manažerka.

Výhradně v domácím prostředí proběhla i hrubá fyzická příprava, Brněnští trénovali v areálu vysokoškolských kolejí VUT. „Kondici jsme věnovali zhruba prvních 14 dnů v lednu. Kluci tam absolvovali výběhy do kopce i posilovnu,“ upřesnila Topinková.

To Frýdek-Místek nabíral síly na jarní boje začátkem ledna v Beskydech, kde přišli ke slovu hlavně náročné výběhy do kopce v hlubokém sněhu. Jinak ale extraligové celky trénovaly fyziku vesměs v domácích podmínkách.

„My jsme se první týden v lednu přesunuli do sportovního areálu Břve, kde jsme se zaměřili na atletickou a silovou přípravu. I když to bylo s míčem, hlavně jsme se snažili nabrat kondici,“ říká Daniel Čurda.

Který z těch modelů byl nejlepší? Tedy přesněji - který se osvědčil nejvýrazněji? To ukáže závěr extraligové sezony.

LITOVELSKÁ HÁZENÁ VSTOUPILA DO NOVÉ ÉRY

Extraligová házenkářská mapa přivítala jednoho nováčka. V letošní sezoně na ni přibyl oddíl z Litovle, který si postup nadělil k oslavám 80. výročí od založení klubu. Tatra vydal knihu mapující vývoj místní házené, k narozeninám přijel popřát i prezident svazu Aleš Pospíšil a oslavy byly o to veselejší, když se rozhodlo, že extraligovému celku pomůže ex-representant a bývalý hráč francouzského Montpellier David Juříček.

PETR SOBOL

Začátek nové éry

Klidně můžeme říct, že letní události nastartovaly novou éru litovelské házené. Její kořeny spadají k roku 1934, ve kterém byl v Litovli založen sokolský házenkářský oddíl, který po válce přešel pod TJ Tatra Litovel. Uplynula dlouhá doba, hanácký klub si prošel úspěšnými i méně povedenými roky, ušel kus cesty, v sezoně 2002/03 slavnostně otevřel novou halu zápasem s pražskou Duklou, následně vybojoval postup do první ligy a po deseti letech v ní se vydrápal mezi českou házenkářskou elitu. Existence nové sportovní haly, vyhovující i pro házenou, byla důležitým mezníkem pro zlepšení podmínek a výkonnosti jednotlivých družstev a úrovně celé litovelské házené. Nová éra mohla začít...

Risk? Možná, ale také velké odhodlání

Ale nešlo to samo. Zabezpečit extraligový klub, to není žádná legrace. V Litovli, ačkoliv s tím neměli žádné zkušenosti, si to velmi dobře uvědomovali a vedení klubu se proto otázkou postupu začalo zabývat už s dostatečným předstihem. Po konci sezony pak byly na vyslovení ortelu jen tři týdny. Ty stačily. „Dotáhli jsme klíčová jednání s městem Litovel a dalšími partnery a s trochou risku jsme do toho šli,“ přiznal sportovní manažer Karel Zmund, bývalý dlouholetý předseda klubu. A jedním dechem dodal: „Podobná situace se pro současnou výbornou generaci hráčů, vesměs odchovanců, nemusí nikdy opakovat. Panoval názor,

že si nechceme do konce života vyčítat, že jsme šanci dostat se do elitní soutěže měli, ale nevyužili jsme ji. To ukázalo velké odhodlání celého týmu!”

Podpora ze všech stran

Místnímu oddílu vyšlo vstříc vedení města, byla příslibena podpora Olomouckého kraje, pomohli i další sponzoři, kteří se myšlenkou postupu nadchli. „Nemáme jen jediného výrazného sponzora a to je z dlouhodobého pohledu pozitivní,“ chválí si Zmund. Důležitým faktorem jsou i fanoušci. A ti litovelští pro házenou dýchají. Pětistovka fanoušků na každém domácím zápase, to je velmi pěkné číslo. „Všech asi 200 celoročních místenek do haly, které jsme před sezonou vydali, bylo

rozprášeno doslova za pár dní, každé domácí utkání berou jako sportovní svátek“, přidává informaci organizační pracovník oddílu Radovan Šimek.

Cílem je záchrana

Postup je jedna, sice pěkná, věc, ale udržení se v extralize, to už je jiná a důležitější kapitola. Litovelský klub nešel do elitní soutěže jen s tím, aby v ní rok zůstal, chce se stát stabilním článkem házenkářské mapy. Jenže všechno někdy nejde tak, jak si přejete. Litovel byla po podzimní části předposlední a trenér Květoslav Kuba nabídl rezignaci. Vedení klubu jí přijalo a do akce povolalo Lubomíra Krejčíře, který největších úspěchů dosáhl u ženské házené, ale který už v klubu před třemi lety působil. Co ho nyní přivábilo zpět? „Poznání, že zde pracuje kolektiv lidí, který chce házenou v tomto malém městě posunout dál, je pokorný ke zkušenějším a nesmírně pracovitý. A po-

kud o mne tito lidé stáli, bylo snadné tomuto pokušení podlehnout,“ nabídl upřímnou odpověď Krejčíř, podle něhož se toho oproti jeho minulému působení v klubu hodně změnilo. „Úroveň tréninkového procesu ve všech družstvech a způsob uvažování zainteresovaných lidí se mnohem více blíží pojetí vrcholového sportu. Zvýšil se zájem veřejnosti i počet tréninků,“ dodal.

Stavíme na odchovancích

V Litovli působí legenda David Juříček. Přímo v klubu pro změnu vyrostl Jaroslav Zemánek, který v roce 1996 přestoupil do pražské Dukly, ze které se prodral až do reprezentace a k francouzskému angažmá. Roste v Litovli někdo, kdo by se mohl vydat ve stopách těchto dvou person? „V každé kategorii máme jednu dvě hvězdičky. Ale na děti čeká spousta životních nástrah, které musí na cestě tím sportovním putováním překonat,“ ví dobře

TJ TATRAN LITOVEL

V loňském roce uplynulo 80 let od okamžiku, kdy v Litovli vznikl házenkářský klub. A že bylo co slavit. Místní Tatran totiž vybojoval historický postup do extraligy, po zvážení všech okolností podal přihlášku a připsal se na elitní házenkářskou mapu. Hanáckému klubu v premiérové sezoně pomáhá i jeden z nejlepších českých házenkářů posledních let, bývalý reprezentant a někdejší hvězda francouzského Montpellier David Juříček. Jeho cíl je jasný - dovést Litovel k záchraně.

hráč A týmu a mládežnický trenér v jedné osobě Marek Šuba. Toho těší, že v Litovli jsou naplněny všechny hráčské kategorie, tedy mladší i starší minižáci, mladší žáci, starší žáci, oba dorosty, muži B a muži A. Ostatně, na práci s odchovanci v klubu stavějí. Hlavní filozofií je výchova vlastní mládeže. „Cítíme to jako službu městu, regionu i celé společnosti,“ řekl Zmund. „Pro získání dětí i jejich nadšení pro házenou je potřeba mít kvalitní A tým, to jsou spojené nádoby. Chceme, aby v mužích hrálo co nejvíce vlastních odchovanců, to je vizitka dobré práce klubu a motor další práce,“ dodal.

Jenže jen na odchovancích se stavět nedá. „Chceme-li neustále zvyšovat úroveň, je čas od času potřeba udělat ne krůček, ale skok. A to se prostě neobejde bez posílení kádru zkušenými kvalitními hráči,“ uvědomuje si. Podobně se vyjádřil i Krejčíř. „Jiná otázka je, zda to stačí a bude stačit do budoucna, chceme-li se stát trvalým účastníkem extraligy. V tomto případě si myslím, a nejen já, že je potřeba družstvo dál doplňovat.“

Juříčkův přínos

David Juříček nepomáhá jen hráčům na hřišti a v kabině, jeho osobnost pomáhá vytvářet image a reklamu klubu. Zároveň je obrovským vzorem pro litovelský potěr. „Pro mládež, fanoušky, spoluhráče i vedení je to velká ikona. I mladí mohou vidět, že to není člověk s nadpřirozenými schopnostmi, a že pokud budou pracovití a dají tomu vše, i oni se mohou stát světovými hráči,“ věří Šuba. Juříčkův přínos vychvaluje i trenér Krejčíř: „Jeho schopnosti a povahové vlastnosti jsou zcela mimořádné a je jasným vzorem pro všechny hráče a mnohdy i pro mne.“ Respekt k jeho osobě je cítit ze všech stran. „Jak sám říká, cítí jako svou povinnost a správnou věc přispět svými zkušenostmi k růstu házené v regionu v celém Česku,“ uzavřel téma „Juříček“ Karel Zmund.

JUŘÍČEK PŘEDÁVÁ ZKUŠENOSTI A VĚŘÍ V ZÁCHRANU

Litovelská házená prožila v létě dva slavné okamžiky. Prvním byl postup do extraligy, druhým příchod někdejšího reprezentanta Davida Juříčka. Ten vede tým za záchranou a v hlavě už má, zda bude pokračovat i nadále.

Po deseti letech strávených v cizině jste se vrátil domů. Bylo to těžké rozhodování?

Ani ne. Že se chceme s rodinou vrátit, jsme věděli od začátku. Bylo to jen o tom, kdy. A v tu chvíli jsem měl pocit, že ta chvíle nastala.

Nejprve jste ukončil kariéru, pak jste ale zamířil do Litovle. Co vás k tomu přimělo?

To, že mě Litovel oslovila. A pak už to do sebe nějak zapadlo. V Litovli i práci, což pro mě bylo důležité, a v házené mám možnost předat alespoň něco z toho, co jsem se v minulosti naučil a čemu rozumím, což mě baví.

Hrál jste ve Francii, léta působil v Montpellier v jednom z nejlepších klubů světa. Teď jste v Litovli. Jak těžké bylo zvládnout tuto změnu? Dá se to vůbec?

Nemíchejme jablka s hruškami. Tady se o žádnou změnu nejedná. Nepřestupoval jsem přeci v rámci mé sportovní kariéry z Montpellier do Litovle. Nadále platí, že moje hráčská profesionální kariéra skončila v létě 2013.

Jste jednoznačně největší osobností týmu. Ostatní k vám vzhlíží. V jaké se cítíte roli?

Jedinou jasně stanovenou rolí je role hráče. Ty ostatní se teprve utvářejí.

Co říkáte na házenkářské prostředí v Litovli? Překvapilo vás něco?

Ano, mile mě překvapila divácká podpora, kterou tady v Litovli máme.

Litovel bude bojovat o záchranu. Věříte, že to zvládnete?

Ano, věřím. Bylo by pro mě obrovským zklamáním, kdyby se nám to nepodařilo a zároveň tak trochu důkazem toho, že jsem svou (své) role nezvládl.

Už víte, zda budete pokračovat i v příští sezoně?

Osobně to už vím, ale s vedením klubu jsem o tom ještě nemluvil, a tak to nechci přes tisk ventilovat.

START V POHÁROVÉ EVROPĚ?

DRAHÝ ŠPÁS, ALE STOJÍ ZA TO

Hrát poháry má smysl, jen tak se může česká házená posunout dál. Na tom se shodli zástupci čtyř českých klubů, které se v této sezoně představily na evropské scéně – muži Talentu M.A.T. Plzeň a Dukly Praha, ženy Baníku Most a Sokola Poruba.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

Přesto se najdou týmy, pro které je start v Evropě drahý špás a možnost cenné mezinárodní konfrontace odmětají. „A kdyby to mělo ohrozit chod klubu, tak do toho nepůjdeme ani my,“ přiznává Daniel Čurda, sportovní manažer pražské Dukly a házenkářský televizní expert. „Pokud to ale alespoň trochu jde, měl by to každý zkusit, protože jinak se česká házená dál neposune,“ vyzývá Čurda.

Jedno kolo vyjde podle jeho zkušeností zhruba na 200 tisíc korun, pokud se hrají dvě a více, může to sebrat až pětinu rozpočtu.

„Každá účast v evropském poháru je velkým zásahem do rozpočtu. A to i proto, že předem nikdy nevíte, kolik vás to bude stát. Záleží to vždy na losu, ale také na tom, jak daleko postoupíte. Nás v tomhle směru hodně podporuje město Ostrava,“ pochvaloval si Libor Adámek, manažer házenkářek Sokola Poruba.

Pražská Dukla je nejen historicky nejúspěšnějším českým klubem v evropských pohárech. Vždyť v roce 1984 vyhrála Pohár mistrů evropských zemí, předchůdce dnešní Ligy mistrů. Ale i v poslední době patří k pravidelným účastníkům v klubových soutěžích kontinentu.

Vedle Dukly a žen Sokola Poruba se letos na evropské pohárové scéně představily i oba mistrovské celky. Muži Talentu Plzeň i ženy Baníku Most sice úspěšně zvládli svá úvodní vystoupení, když vyřadili italské Bolzano, resp. švýcarský Brühl, ale druhý soupeř už byl nad jejich síly. Nutno dodat, že neměli zrovna štěstí na los, narazili na kvalitní ruské celky - plzeňský Talent vyřadili Medvědi z Permu a Most se loučil po dvou porážkách s Rostovem na Donu.

„Takového soupeře jako byl Perm jinde nepotkáme,“ vysekl ruskému týmu poklonu Martin Šafránek, jeden z šéfů plzeňského Talentu. A to i přesto, že ani Perm nakonec neprošel do skupinové fáze Poháru EHF. Nestačil na slovinské Gorenje Velenje.

Každá účast v evropském poháru je velkým zásahem do rozpočtu. A to i proto, že předem nikdy nevíte, kolik vás to bude stát. Záleží na losu.

V podobném duchu hovořil i tehdejší mostecký kouč Dušan Poloz. „Tento tým nedávno porazil v ruské lize o deset gólů Rotor Volgograd, lídra jedné ze skupin Ligy mistrů,“ upozorňoval Poloz v říjnu na sílu Rostova. „Tohle byl nejsilnější tým, na který jsme kdy v Evropě narazili,“ doplnil dnes už bývalý strůjce mosteckých úspěchů Poloz. V zimě ho v Mostě nahradil slovenský trenér Ľuboš Hudák.

Přestože jsou Most i Plzeň českými šampiony, startovali až ve druhé nejvýznamnější soutěži, Poháru EHF. Účast mezi evropskou smetánkou v Lize mistrů jim byla zapovězená.

„Tak k tomu máme hodně daleko. Český koeficient nestačí ani na to, aby byl mistr nasazen alespoň v předkvalifikaci Ligy mistrů. Tam bývá třeba slovenský Prešov, který ale poháry hraje pravidelně a úspěšně,“ vysvětluje Čurda, házenkářský specialista televizní stanice Nova Sport. „A pokud se české celky budou účastnit pohárů tak sporadicky jako dosud, ani nevidím cestu, jak by se to mohlo v brzké době zlepšit,“ doplnil bývalý házenkářský reprezentant.

To mostecké házenkářky, české mistryně a vítězky Challenge Cupu 2013, byly startu v Lize mistrů mnohem blíž. Účast v nejprestížnější klubové soutěži vážně zvažovaly, ale kvůli vysokým

finančním nárokům se nakonec rozhodly pro start v Poháru EHF, v němž v minulé sezoně vypadly v osmifinále.

„Na ligu mistrů je potřeba aspoň 19 milionů. A to je ještě minimální částka, možná i s tím bychom byli v kvalifikaci suverénně nejhudší,“ vysvětloval loni v červnu manažer dvojnásobných českých šampionek Rudolf Jung v rozhovoru pro MF DNES. Rozpočet Mostu přitom nedosahuje ani poloviny této částky, přesto se do budoucna případné účasti v Lize mistrů úplně nevzdávají.

Plzeňští házenkáři se vrátili do pohárové Evropy po dlouhých 15 letech, účast je přišla zhruba na 400 tisíc korun. „To všechno ale vykompenzovaly nabrané mezinárodní zkušenosti a konfrontace s evropskou házenou, i když to ještě nebylo na té úplně špičkové úrovni,“ naznačil Šafránek, že v Plzni nechtějí, aby šlo o pouhou epizodu.

„Pokud si v extralize zajistíme místo zaručující účast v pohárech, tak budeme mít zájem jít do Evropy znovu. Potřebné ale také je, abychom stávající kádr udrželi pohromadě, v ideálním případě ještě posílili,“ doplnil šéf Talentu. Další dva české týmy - muži pražské Dukly i ženy Sokola Poruba - hrají Challenge Cup a zatím jsou stále ve hře. V osmifinále narazili shodně na soupeře z Portugalska.

MEN'S
EHF CUP
VS
FAROSOLNYI KAS
PERMOGENE MESTRENI

EVROPSKÉ POHÁRY V HÁZENĚ!
2. PŘEDKOLO POHÁRU EHF

11.10.2014 18:00

MĚSTSKÁ SPORTOVNI HALA V PLZNI
www.talentplzen.cz

„Jsme šťastní, že se nám na třetí pokus podařilo v evropském poháru postoupit,“ říkal po dvou výhrách v prvním kole nad dalším portugalským celkem Juve Lis Jan Beňadik, slovenský kouč Poruby.

Loni v únoru Porubanky vyřadil ve Vyzývacím poháru švédský tým H65 Höör, před rokem v Poháru EHF nestačily na ruskou Astrachaň, i když s ní doma remizovaly 23:23. Dalším soupeřem Poruby bude francouzský celek Union Mios Biganos-Begles, hraje se v první polovině března. Tým ze sedmitisícového městečka v Akvitánii na jihozápadě Francie je od této sezony nováčkem francouzské ligy, ve které mu zatím patří poslední desáté místo.

Letos ale myslí Porubanky výš. „Myslím, že Poruba to může v této soutěži dotáhnout hodně daleko,“ předpověděl jim dokonce i kouč portugalského celku Rui Machado. A zatím se jeho slova naplňují, i když přes Colégio de Gaia postoupily Porubanky se štěstím.

Oba zápasy se hrály v Portugalsku, v tom prvním sice vyhrály 28:24, ale odvetu stejným poměrem prohrály. A tak o jejich postupu rozhodla až lepší střelba sedmiček.

Dalším soupeřem Poruby bude francouzský celek Union Mios Biganos-Begles, hraje se v první polovině března. Tým ze sedmitisícového městečka v Akvitánii na jihozápadě Francie je od této sezony nováčkem francouzské ligy, ve které mu zatím patří poslední desáté místo.

To pražská Dukla zvládla na úvod Pelister Bitola, ale v boji o čtvrtfinále už nestačila na portugalskou Bragu. I tak si ale Pražané účast v pohárové Evropě Pražané pochvalují, mladý tým tady získává cenné ostruhy.

„Pouhá konfrontace s českými kluby nestačí. Kluci musí vidět, že světová házená je o několik stupňů výš než ta česká,“ prezentoval Daniel Čurda názor vedení Dukly. „Nikoliv ale za cenu toho, že by to klub zruinovalo,“ doplnil.

Challenge Cup, až třetí pohár co se týče prestiže, považuje Čurda za optimální. „Pro naše kluby je to ideální. Byla tam šance dojít daleko, zahrát si víc zápasů. V minulosti jsme hráli dvakrát po sobě Pohár EHF, jako letos Plzeň, a měli jsme vždy hned na úvod velmi silné soupeře,“ myslí si manažer pražské Dukly.

A i šéf klubu z Ostravy se připojuje k názoru svých mužských kolegů. „Pro celou českou ženskou házenou je účast klubů v evropských pohárech důležitá. Nejen s ohledem k reprezentaci, ale hlavně kvůli výkonnostnímu růstu mladých hráček,“ zdůraznil Libor Adámek, proč se Poruba před třemi lety vrhla do víru evropských pohárů.

„Bez konfrontace se zahraničními kluby se nemůžete nikdy posunout dál. A já jsem rád, že české kluby v posledních letech v pohárech startují. Není to zase tak dávno, kdy v nich české celky úplně chyběly,“ vyzoroval Adámek zlepšení oproti předchozím letům.

Třeba to bude už letos na podzim zase o kousek lepší.

ČESKÉ KLUBY V POHÁRECH

MUŽI

Champions League (0)

- naposledy Baník Karviná v sezoně 2006/2007

EHF Cup

Talent Plzeň

- SSV Bolzano Locken (It.) 26:26, 24:17 (oba doma)
- Permskie Medvedí 23:25 (d), 25:30 (v)

Challenge Cup

Dukla Praha

- Pelister Bitola (Maked.) 34:24 (d), 18:24 (v)
- Liberty Seguros Braga (Port.) 27:42 (v), 30:32 (d)

ŽENY

ChampionsLeague (0)

EHF Cup

Baník Most

- Brühl Handball (Švýc.) 27:21 (v), 25:25 (d)
- Rostov na Donu 21:26 (v), 20:22 (d)

PVP (0)

Challenge Cup

Sokol Poruba

- Juve Lis (Port.) 35:19, 37:18 (oba doma)
- Colegio de Gaia (Port.) 28:24 a 24:28, na sedmičky 3:1, oba zápasy se hrály v Portugalsku

PŘEVRAAT V MOSTĚ. PROČ ODEŠEL ÚSPĚŠNÝ POLOZ?

Český mistr vyměnil během rozběhnuté sezony trenéra, šanci dostal Slovák Hudák.

Revoluce u házenkářek Mostu! Těch několik dní na začátku ledna otřáslo mistrovským klubem, z něhož se pakoval hlavní trenér Dušan Poloz, strůjce historických úspěchů. Jeho nástupcem se stal Ľuboš Hudák, naposledy kouč rivala z Veselí nad Moravou. Překotný sled událostí žádná ze stran pořádně nevysvětlila. „Dohodli jsme se, že to nebudeme komentovat,“ prohlásili svorně mostecký boss Rudolf Jung i Poloz. Na otázky se tedy pokusíme odpovědět my.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Tohle opravdu nebyl tuctový rozchod mezi klubem a trenérem. Zjištěná atmosféra kolem odchodu respektovaného Dušana Poloze z Mostu přinutila členky týmu „Černých andělů“ k sepsání prohlášení. Cílem bylo uklidnit situaci a poprosit fanoušky o podporu v těžkých časech. „Vzhledem k událostem v posledních dnech bychom Vám chtěly nesmírně poděkovat za podporu. Držte nám palce a fandíte až do samého konce a doufáme, že i nadále budete. My Vám za to slibujeme, že budeme hrát srdcem a bojovat o každý míč tak, abyste na nás byli hrdí,“ napsaly hráčky.

Na Poloze jim po dvou a půlleté spolupráci zůstanou veskrze pozitivní vzpomínky. Vždyť úspěšnější éru většina hráček nezažila a dost možná ani nezažije. Podobně jako celý severočeský klub, který před dvěma lety senzačně dobyl Challenge Cup a získal dva ligové tituly v řadě. „Přestože na lavičce bude stát jiný trenér, než jste byli dříve zvyklí, a jindy tu budou zase nové

hračky, které časem nahradí ty staré, stále jsme to my „ČERNÍ ANDĚLÉ“, a ta chuť po vítězství, snaha udržet se na vrcholu a být dobrá parta zůstává. Bez Vás to ale nepůjde... a proto Vás prosíme, ZŮSTAŇTE I VY S NÁMI!!!!,“ prosily příznivce mistryně, které se pod dopis svorně podepsaly.

Není obvyklé, aby se hráčky uchýlovaly k takové formě sdělení. V tomto případě ale bylo na místě, aby se ozvaly. Emoce kolem Polozova odchodu vykazovaly na poměry české házené neuvěřitelnou intenzitu.

Kdo ho nahradí? Ve hře bylo několik jmen, nakonec padla volba na Ľuboše Hudáka, bývalého výborného hráče. Ten podepsal s DHK kontrakt na dva a půl roku. Nečeká ho lehká práce, srovnání se svým předchůdcem se rozhodně nevyhne. Na to musí být připravený. Pomoci mu mohou jen výsledky, na nic jiného fanoušci ani vedení klubu neuslyší. „Nahrazovat Dušana nechci. Vynasnažíme se, aby to fungovalo aspoň tak jako pod ním. Chci do toho

přinést i své já,“ prohlásil po své inauguraci Hudák, jenž během své hráčské kariéry reprezentoval Československo na olympiádě v Barceloně v roce 1992 či následném světovém šampionátu ve Švédsku. „S Dušanem jsme přátelé. On vede slovenskou reprezentaci žen, já juniorek,“ připomněl.

Těsně před příchodem k týmu mistrů vedl Hudák své Veselí v Interlize právě proti Mostu. A musel skousávat porážku 22:28. Za pár dní už ale měl dva body z tohoto zápasu na své straně. Paradox. „Bylo to složitější rozhodnutí,“ přiznal váhání nad lasem od „Černých andělů“. Na jihu Moravy byl spokojený. „Atmosféra a hráčky ve Veselí se neopouští vůbec lehce. Ale nabídka z klubu jako Most nepřichází každý den,“ přijal nakonec výzvu od nejlepšího českého klubu.

Během provizoria koučoval šampionky ve dvou vítězných zápasech (ve Veselí a s Porubou) asistent Jiří Hanus, který se vedle Poloze cítil nevytížený. Proto v prosinci svou funkci opustil. Pak

Emoce kolem Poloze vykazovaly na poměry české házené nevšední intenzitu.

se však znova vrátil do centra dění. Další specifikum bouřlivých týdnů, ke kterým se ani jedna strana nehodlá vracet. Šéf Jung vypustil se svými spolupracovníky do éteru jen slova díky. „Rádi bychom tímto poděkovali Dušanu Polozovi za práci pro klub a za úspěchy, na nichž nesl nemalý podíl,“ sdělil ve strohém prohlášení na webových stránkách. „Nyní prosíme fanoušky o trpělivost a podporu v těchto těžkých chvílích, kterými celý klub prochází,“ dodal.

Devětačtyřicetiletý Poloz neskončil dobrovolně, obě strany však prezentují rozchod jako vzájemnou dohodu. K tomuto řešení všechno směřovalo už několik měsíců. Idylické vztahy byly dlouhodobě narušeny. Prvním vrcho-

lem podivností bylo podzimní přeražení zkušené Martiny Vysloužilové, jedné z opor týmu a spoluzakladatelky klubu, do rezervy. Důvod? Údajně poměr s Polozem. I tento kontroverzní krok však proběhl bez vysvětlení pro veřejnost.

Následoval už vlastně logický konec samotného kouče, který prý cítil na svou osobu nepříjemný tlak. „Nechci k tomu nic říkat. Ale až jednou napíšu paměti, tak v nich bude i kapitola o Mostu,“ sdělil úspěšný trenér, jenž má za sebou bohaté zkušenosti z Norska.

V Mostě byl Poloz vázaný smlouvou ještě na příští sezonu, ale od léta by měl být volný. Je pravděpodobné, že bez práce dlouho nezůstane. Do té

doby se hodlá házené věnovat jako konzultant, případně pořádat přenášky. Samozřejmě mu zůstala funkce u slovenského národáku, se kterým se v prosinci zúčastnil mistrovství Evropy v Maďarsku a v Chorvatsku. „Chci si také dát dohromady své soukromí. Nejsem typ, co vydrží ležet na posteli,“ podotkl při odchodu z tehdy třetího celku WHIL.

Kapitánka Petra Vítková v rozhovoru pro MF Dnes přiznala, že koučovo sbohem nesla hodně těžce a emotivně. Charizmatickému Polozovi vděčí za mnohé, zpřijemnil jí podzim kariéry před plánovaným nástupem na mateřskou dovolenou. „Měla jsem k Dušanovi házenkářsky nejbližší. Proto mě to strašně mrzí,“ svědčila se pětáctiletá

pivotka. „Neříkám, že to byla chyba, ale v polovině sezony se trenér neměnil. To se prostě nedělá. Většina holek to nesla těžce, ale jsme profesionálky a musíme se s tím vyrovnat. Je to rozhodnutí vedení klubu, a že oni se nemůžou normálně dohodnout, za to já nemůžu. Mezi vedením a Dušanem vážla komunikace,“ dovrtěla se hrající asistentka „Černých andělů“.

Házenkářská srdcařka přiznala, že spousta hráček přišla do Mostu kvůli Polozovi. O jeho odchodu se dozvěděla jako první z nich. O den dřív než ostatní. Udržet tajemství nebylo snadné, nepřijemná novinka její duši rozbouřila. „Myšlenkami jsem byla úplně v háji,“ líčila v rozhovoru. Když to pak oblíbený trenér oznámil před všemi hráčkami, dopadlo to na ni naplno. Brečela doma i v autě. „Užívala jsem si poslední zápas s ním na lavičce. Ten chlap mi dal tolik jak házenkářsky, tak lidsky, že mě to všechno strašně mrzí,“ shrnula Vítková s tím, že družstvo v následujících duelech pokračovalo ve stylu, který ho naučil Poloz.

Od Hudáka čekala Vítková částečné změny, ale přála si, ať základ systému zůstane stejný. „Samozřejmě do toho musí nový trenér přinést něco nového, ale nesmí nás úplně rozhodit v půlce sezony. Potom si myslím, že bychom nějakou medaili určitě uhrát mohli,“ mínila Vítková, která během Polozovy absence kvůli ME vedla v Mostě tréninky. „Ty dva měsíce byly nesmírně náročné. Teď to doufám přejde všechno na nového trenéra, já mu budu jen radit, kdo kdy kde hrál, protože nás asi moc neviděl. Není jednoduché trénovat ženské. Musíte vědět, kterou pohladit, kdy co vysvětlit, kdy zakřičet. Bude strašně důležité, jestli se to s námi naučí,“ byla zvědavá na Hudákovy metody.

Revoluce byla prozatím ukončena. Teď se musí předvést nový vůdce a také ti, kteří ho do funkce dosadili. A pochopitelně nejvíc hráčky. Nikdo není nenahraditelný.

CO ŘEKL NOVÝ KOUČ PO PŘÍCHODU K TÝMU

„K ženské házené jsem se poprvé dostal, když jsem začal trénovat juniorky Slovenska. Začalo mě to bavit. Pak jsem šel do Veselí.“

„Pro práci v kolektivním sportu je podstatný kolektivní duch. Bojovnost, nasazení, schopnost se obětovat jeden za druhého, pohodová atmosféra. Potom házená každého baví a jsou vidět výsledky.“

„Jsem zastáncem toho, aby byla hra co nejméně agresivní, co možná nejrychlejší. Aby tam byly, hlavně v obranné fázi, mužské prvky.“

„Ve Veselí jsme stříleli dost gólů, ač jsme byli některými lidmi obviňováni, že hrajeme pomalou házenou. Ale když vyhraje o šest branek a nastřílíte jich přes třicet, tak nemůžete hrát pomalu.“

„Most je klub, který už má výrazné úspěchy. Dva tituly za sebou, čeká

se třetí, což by potěšilo všechny, i mě. Je tu ještě Český pohár, hraje se o vítězství ve WHIL. Takže bych tady chtěl navázat na práci Dušana Poloze.“

„Chtěl bych navázat na tu rozběhlou sezonu a podpořit děvčata, abychom dosáhli minimálně stejných výsledků jako loni.“

„Rezervy jsou vždy a všude. Nikdy nemůžeme říct, že je vše na sto procent. Samozřejmě, budeme se snažit něco změnit, vylepšovat či odstraňovat chybičky, a doufám, že se nám to podaří.“

„Pokud se nedaří, nebo nejsou výsledky, které se očekávají, tak kritika je na místě. Každý má na to právo. Bránit se tomu by byla hloupost. Je třeba se z toho poučit. Doufám, že nebude hodně důvodů pro to, aby ta kritika byla.“

HÁZENÉ JSEM MĚLA PLNÉ KECKY

Romana Chrenková se chystá na mateřské povinnosti, chybí jí pouze parta

V osmadvaceti letech se poprvé stane matkou. Těhotenství ROMANU CHRENKOVOU trošku zaskočilo, musela se narychlo omluvit z předkvalifikace o postup na mistrovství Evropy v Olomouci. Reprezentační trenér Jan Bašný tak musí stabilní křídlo ze svých plánů vyškrtnout. A kdoví, jestli se rodačka z Ostravy vůbec k vrcholové házené vrátí. „Zatím mi nechybí,“ hlásí Chrenková, která si v kariéře vystačila kočováním po moravských klubech.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Bylo těhotenství plánované?

„Ano, ale spíš jsme s ním počítali až na konci sezony. Ale je jasné, že až takhle se to napláňovat nedá. Přišlo to dřív a bylo to příjemné překvapení. Důležité je, že se to podařilo. Uvažovali jsme o dítěti už dřív, ale kvůli mojí házené jsme to odkládali. Dvakrát jsme postoupily na šampionát, kde jsem chtěla být. Na ten další už jsme se nedostaly, takže jsme se doma rozhodli, že není na co čekat. Byla ideální příležitost.“

Reprezentační trenér Jan Bašný si napůl v žertu posteskl, že jste mohla s tou zprávou pár dní počkat. Oznámila jste mu to těsně před kvalifikací v Olomouci...

Lékař mi moc nedoporučoval, abych hrála. Ale říkal, že záleží na mně, jak to budu cítit. Rozhodla jsem se, že mi to za to riziko nestojí.

Co na to kouč Bašný?

Byl trošku překvapený, že jsem těhotná. Ale tvrdil, že to čekal. Ví, že trénuje žen-

ský tým. Ta možnost existuje u více hráček. Hrála jsem do poslední chvíle. Pak mi začalo být při zátěži špatně a podle toho jsem poznala, že jsem asi těhotná. Termín porodu máme v půlce července.

Kdo vás na křídle nahradí?

Kristýna Salčáková je adekvátní nahraďa. Pak je tam Veronika Malá. Ta je ještě mladá, ale šikovná. Křídlo může hrát v podstatě kdokoliv. (úsměv) Není to nenahraditelný post. Holky mě určitě zastoupí.

Myslíte, že se po porodu k házené vrátíte?

To nevím. Netuším, co to se mnou udělá, jak budu vypadat. Nějakým způsobem bych určitě chtěla u házené zůstat, ale momentálně na to nemám myšlenky. Je to hrozně daleko. Navíc chceme dvě až tři děti. (smích) Říká se, že po porodu mívají hráčky fazonu, ale potvrdit to nemůžu. Nikdy předtím jsem těhotná nebyla. Třeba budu jako koule. Trenér Honza Bělka říkal, že se můžu vrátit. Dal mi nabídku, že pokud tam bude on, tak mám dveře do Olomouce otevřené.

Chybí vám pohyb?

To ano, ale nejvíc lidé, parta v družstvu. Házená ani ne, té už jsem měla plné kecky. Byla jsem zdravotně rozsypaná, jednou to přijít muselo. Bydlím

na vesnici u Ostravy, ale do Olomouce dál jezdím. Do konce sezony jsem pořád členkou týmu, takže když něco vyhraje, budu slavit taky. (úsměv)

Splnila jste si své házenkářské sny?

Splnilo se mi ještě víc, než jsem očekávala. Moc jsem od sebe nečekala. (úsměv) Kariéru jsem si užila po všech stránkách. Zažila jsem mistrovství světa, mistrovství Evropy. To mi stačí. Jsem ráda, že jsem u toho mohla být. Ty zážitky mi nikdo nevezme.

V červnu už národnímu týmu v play-off proti Nizozemsku nepomůžete. Jak vidíte postupové šance na ME?

Proti Holanďankám to bude hodně těžké. Jsou to atletky, jejich styl nám moc nesedí. Víc nám vyhovuje dát si

CO O SOBĚ ROMANA PROZRADILA

Přezdívka: Fazi

Co pro mě znamená házená: práce, koníček, zábava

Maskot: šmudlinka

Stav: vdaná

Předzápasový rituál: pohoda a dobře se v...

Jsem žárlivá: zdravě

Nejhorší vlastnost: jsem nervák, rychle se nechám vytočit

Sex před zápasem nebo po něm: jak se mi chce

Oblíbená značka módy: Fox

Koho bych pozvala do pořadu Pošta pro tebe: tetu z Horní Dolní

Oblíbené jídlo: rašle

Co bych už nikdy nejedla: všechno bych snědla

Nejoblíbenější restaurace: U Mlýna

Nejoblíbenější bar: Chobotnice

Jak jsem oslavila titul v roce 2012: kdybych si to pamatovala

Ideální dovolená: se správnými lidmi třeba u táboráku

Kde jsem byla nejdále: Brazílie

Oblíbená barva: tyrkysová

Zvířecí mazlíček: říkáme ji kočička, vypadá jako prasátko, ale je to pejsek

Kolik času trávím ráno před zrcadlem: radši k zrcadlu nechodím

Film, u kterého se zaručeně rozbřečím: jsem plačka, rozbřečím se i u seriálu

Můj filmový tip: Americký zločin, jmenuji se Khan

Můj hudební tip: Eva a Vašek

Oblíbené rádio: Evropa 2

Jaké čtu noviny a časopisy: nečtu

Politika: nesleduji ji

„Nějakým způsobem bych určitě chtěla u házené zůstat, ale momentálně na to nemám myšlenky. Je to hrozně daleko.“

s někým přes hubu, než lítat. (úsměv) My teď máme v kádru mladé holky, musí se zapracovat. Vždycky jsme měly dobrý kolektiv a tím jsme nahrazovaly menší kvalitu. Nyní se musí ta parta znovu vytvořit.

Reprezentace se zvedla po nástupu kouče Jana Bašného a asistenta Dušana Poloze. Je to tak?

Určitě. Jsou to kvalitní trenéři, mají zkušenosti ze zahraničí. Všechno si to sedlo.

Vy jste prý trochu problémový typ. Uznáte to?

Záleží, jak si hráčka sedne s trenérem. S Bašným jsem nikdy neměla problém a s Honzou Bělkou také ne. Ve Veselí a v Ostravě to bylo trochu horší. Je fakt, že jsem nervák.

Angažmá v zahraničí vás nelákalo?

Lákalo, ale vždycky jsem zůstala v Česku. Nevím, jestli bych to psychicky zvládla. Hrála jsem jen v moravských klubech. S mou pověstí mě jinde nechtěli. (úsměv) Nechtěla jsem jít nikam daleko. Potřebovala jsem mít zázemí. Teď jsem doma a nenudím se. Užívám si volna.

ROMANA CHRENKOVÁ

Narozena:

30. června 1987
(27 let)

Pozice:

levé křídlo

Klub:

DHK Zora Olomouc

Kariéra:

Olomouc, Poruba,
Veselí n. M., Olomouc

KNEDLÍKOVÁ BOJUJE O ŠANCI V NEJLEPŠÍM TÝMU SVĚTA

V novodobé historii Ligy mistrů ještě nikdo nezískal prestižní trofej třikrát za sebou. Dějiny soutěže letos může pozměnit Győr - maďarský klub, jehož fanoušci si ještě před pár lety museli myslet, že je snad navždy zatracený. Jenže časy se mění. A k unikátnímu úspěchu může přispět i česká házenkářka Jana Knedlíková.

PAVEL RYS, iDNES.cz

Šestkrát za sebou prošly aspoň do semifinále Champions League, než se v roce 2013 konečně dočkaly vymodeleného triumfu a o rok později vítězství slavně zopakovaly. V evropských pohárech předtím celkem osmkrát padly ve finále. Zoufalé čekání, které se protahovalo od konce devadesátých let, házenkářky Győru nezlomilo. Vedení bohatého týmu dál kupovalo hvězdy a zkoušelo vytvořit vítězný tým. Teď je jedenáctinásobný maďarský šampion na vrcholu, stal se z něj nejlepší klubový tým světa.

Poznala to i Jana Knedlíková, která před sezonou přišla z pražské Slavie do Mosonmagyaróváru, farmářského týmu Győru, jenž rovněž působí v tamní nejvyšší soutěži. „Pro mě to byl zážitek, že můžu proti takovým hráčkám nastupovat. A to jsem ještě netušila, že se mi s nimi poštěstí i trénovat,“ vyprávěla o svém překvapivém přesunu do elitního souboru, který vyvolaly zdra-

votní problémy pravého křídla s reprezentační minulostí Adrienn Orbánové.

Problémy s hvězdami

A nebyla to zdaleka jediná komplikace, která momentálně hatí vyhlídky Győru na hattrick v Lize mistrů. Zranila se i spojka Eduarda Amorimová, brazilská mistryně světa. Rozehrávačka a střelkyně Anita Görbicsová, ikona klubu a bývalá nejlepší házenkářka světa, čeká dítě. Famózní norská gólmanka Katrine Lundevová, majitelka všech možných i nemožných zlatých medailí, také. Místo ní přivedli Jelenu Grubišičovou. „Vím, že nahradit Katrine bude hrozně obtížné, ale slibuju, že udělám všechno, abych to dokázala,“ slíbvala chorvatská star. Jenže v lednu si přetrhla kolenní vaz, když se v lize pokoušela lapit sedmičku proti Siófoku.

Místo ní tedy vedení klubu narychlo uprostřed sezony přilákalo z Esbjergu

jinou norskou dvojnásobnou olympijskou vítězku Kari Aalvik Grimsbøovou. Takové jsou možnosti Győru, na koho si ukáže, toho má. „Je obtížné rozloučit se s lidmi z Esbjergu, kteří jsou jako má rodina. Byla jsem s nimi extrémně šťastná, ale plní se mi sen a je těžké říct ne,“ citoval web Evropské házenkářské federace Grimsbøovou, která prakticky ze dne na den vyměnila Dánsko za stotřicetitisícové město mezi Budapeští, Vídní a Bratislavou.

„Když dostanete takovou nabídku a šanci, ne prostě říct nemůžete,“ vysvětlovala německá spojka Susann Müllerová, která přišla před sezonou z Lipska. „Je to, jako kdyby vás ve fotbale chtěla Barcelona nebo Bayern Mnichov,“ srovnává nejlepší střelkyně posledního mistrovství světa, která se mimochodem na podzim také zranila. Ale i přes takové ztráty má Győr v maďarské lize od začátku sezony v kolonce porážek nulu

a v základní skupině Ligy mistrů také neztratil ani bod. Síla kádrů se zdá neuvěřitelná.

Maďarské bohatství

Kde se berou možnosti maďarských klubů přilákat elitní světové házenkáře? Vždyť i v mužské kategorii patří Veszprém či Szeged mezi nejbohatší a nejkvalitnější celky v Evropě a v jejich kádrech se to jen hemží reprezentanty rozličných velmocí. „Sport obecně je tu podporovaný státem a firmy, které ho finančně dotují, mají daňové úlevy. A házená tady patří mezi top sporty, na rozdíl od nás,“ postřehla Knedlíková.

„Loni jsem se bavil se svým s maďarským protějškem a on opakoval, jak je šťastným předsedou házenkářského svazu. Maďarsko si stanovilo pět až šest prioritních sportů, které jsou maximálně podporovány a házená mezi ně patří,“ potvrdil svazový prezident

Aleš Pospíšil. „Obří společnosti nebo státní a polostátní giganti také povinně odvádějí obrovské sumy peněz do mládežnického sportu, což znamená, že mužstva jako Veszprém se až do nejvyššího dorosteneckého věku skoro nemusí finančně na výchově mládeže podílet, je zajištěna z veřejných zdrojů. Kéž by tomu tak bylo u nás,“ zasnul se Pospíšil.

Győri Audi ETO KC – tak zní v mateřštině oficiální název maďarské házenkářské pýchy. Odkud plyne velká část prostředků, je zřejmé na první pohled. Automobilka Audi od první poloviny devadesátých let ve městě provozuje rozsáhlou továrnu, z jejích linek vyjíždějí atraktivní modely jako TT, A3 Cabriolet, A3 Limousine. A ne náhodou je jich hodně k vidění, když se vítězky Ligy mistrů sjíždějí na trénink. „Platí tu pravidlo, že kdo je součástí národního týmu, tak má služební audi, což jsou de facto skoro všichni,“ uculil se

české křídlo, které zatím nemá nárok, protože v Győru je jen na hostování. „Na klub spadá snad třicet nebo čtyřicet audin, mají tu dokonce speciálního zaměstnance, který se stará jen o vozový park.“

Jaké další výdobytky čekají na hráčky? Je o ně postaráno v každém směru, třeba kdyby se jim „nedejbože“ v přiděleném bytě rozbil odpad v koupelně, stačí zavolat na klub a problém se vyřeší. Platy? Buďte si jisti, že na házenkářské poměry jde o horentní sumy. „Nevím, kolik berou a snad to ani vědět nechci,“ směje se česká „špiónka“ Knedlíková. Na druhou stranu je skvělé získať jistotu, že házenkářský ráj opravdu existuje. Že i ženská házená může být maximálně lukrativní, ačkoliv z česko-slovenské interligy lze takový dojem získat jen těžko. Jen musíte patřit k nejlepším na světě a zrovna se hodit do sestavy Győru.

Dva v jednom

Ale nejde jen o příjemný luxus, na prvním místě jsou sportovní výsledky a důležitá je každá drobnost, která k nim vede. „Zabezpečené je úplně všechno, od regenerace, přes stravu až po největší detaily,“ vypráví Knedlíková. Skvěle je postaráno i o talenty, které si klub vychovává ve své akademii. Mohou studovat, ale zároveň mají ideální podmínky k přípravě. „Všechno je prostě zařízené tak, aby se hráčky mohly sportu věnovat naplno,“ oceňuje Knedlíková.

Ve městě také vyrostla nová víceúčelová hala pro pět a půl tisíce diváků, při zápasech je zvenku nasvícena v národních barvách, září do daleka. Je prý nejmodernější v zemi a byla dokončena na sklonku minulého roku před mistrovstvím Evropy, které se tak odehrálo ve více než důstojných podmínkách. „Potřebovali ji, protože ve staré hale už divácká kapacita nestačila,“ upozorňuje česká levačka. Fandové Győru totiž patří mezi nejopěvovanější na starém kontinentu, na běžný ligový zápas jich přijde ke dvěma třem tisícům, na Ligu mistrů je vyprodáno.

„Fanoušci jsou hrozně fajn, taková atmosféra je potom hodně znát, skalní z kotle jezdí i na venkovní zápasy. Město házenou žije,“ přibližuje Knedlíková. A když potom Győr získá titul v Lize mistryň, dějí se věci - úplně maďarské Nagano. Loni u kostela sv. Ignáce a jezuitského kláštera na Széchenyiho náměstí řečnil starosta, hráčky skotačily na pódiu a i když z nebe padaly provazce vody, věrní příznivci na ně čekali hodiny. Tisícovky jich pak vděčně aplaudovaly vzletným slovům dojatých vítězek, které oslavovaly je i dokonalou organizací klubu.

V čem je ještě Győr tak výjimečný? Třeba osobou trenéra. Z někdejšího věčného čekatele se stal šampion až po příchodu španělského kouče Ambrose Martína, který nedávno prodloužil smlouvu o další tři roky. „Když jsme začali mluvit o novém kontraktu, zajímalo mě hlavně, jak vysoká je motivace

Představa, že by si pětadvacetiletá Češka Jana Knedlíková sáhla na trofej pro vítězky Ligy mistryň, není nenaplnitelná.

GYŐR V LIZE MISTRYŇ

Počet účastí (12)
včetně sezony 2014/15

Vítěz (2):
2012/13, 2013/14

Finalista (2):
2008/09, 2011/12

Semifinalista (4):
2006/07, 2007/08, 2009/10,
2010/11

Skupina (2):
2000/01, 2005/06

Kvalifikace (1):
2004/05

Další úspěchy klubu

Pohár EHF
Finalista: 1998/99, 2001/02,
2003/04, 2004/05

Pohár vítězů pohárů
Finalista: 2005/06
Semifinalista: 2002/03

Maďarská liga
11 titulů (1957, 1959, 2005,
2006, 2008, 2009, 2010,
2011, 2012, 2013, 2014)

Maďarský pohár
10 titulů (2005, 2006, 2007,
2008, 2009, 2010, 2011,
2012, 2013, 2014)

mých svěřenkyň. Chtěl jsem dělat s týmem, který stále touží vyhrávat a nezáleží mu na tom, kolik titulů už získal. Naštěstí vidím, že družstvo je stále hladové po dalších triumfech," vysvětloval. Díky němu Győr vedle trenéra nepotřebuje psychologa. „On mi přijde takovej dva v jednom. Ale je strašně fajn, vážně," přesvědčuje Knedlíková. A nejde jen o psychickou přípravu. „Změnil hodně naši obranu, už můžeme vyhrát zápasy, i když nedáme tolik gólů," upozorňovala už v minulosti Anita Görbiczová. „Naši hlavní zbraní je tvořivost, když se nás soupeř snaží nachtat v jednom bodě, jsme schopní se přizpůsobit a najít v zápase nová řešení."

Jít si za svým

Jenže série zranění opor byla v poslední době takřka děsivá, absence tolika hráček by snad nalomila každý tým. A Győr také po bezmála dvou letech a dvaadvaceti vítězstvích v řadě v Lize mistryň prohrál - v osmifinálové skupině doma o gól s norským Larvikem. „Neříkám, že nám dlouhý seznam našich chybějících hvězd neublížil, ale pro nás to znamená jediné: že musíme pracovat ještě tvrději než předtím," tvrdila pro web EHF slavná pivotka Heidi Løkeová. „Jsem si jistá, že Győr zůstává jasným kandidátem na Final Four," zmínila norská bojovnice vyvrcholení sezony Champions League, které od loňska až do roku 2016 hostí Budapešť. Pro maďarského mistra ještě motivace navíc, protože výhoda takřka domácího prostředí se počítá, což se ukázalo při posledním triumfu. „Někdo mi říkal, že klub musí být prokletý, potom co se stalo v minulých měsících, ale já vidím v šatně jen odhodlané tváře. K zraněním prostě ve sportu dochází a jediné, co můžeme dělat, je přijmout to. Můžu pouze říct, že útrapy nám dodaly ještě větší jednotu," volila velká slova Løkeová a Knedlíková souhlasila - o žádné poraženecké náladě prý nemůže být řeč. „Tým musí makat takový, jaký je a musí udělat všechno

pro to, aby se uspělo. Nemůže se ohlížet na to, že tahle tady není, tamta tady není, ale jít dál za svým cílem," zvolila podobnou rétoriku. Tak to v Győru asi prostě bude.

I na Knedlíkovou jako by dosedla tamní kletba, v novém dresu odehrála dva zápasy, připsala si první góly a pak - báb! Smolná rána loktem od spoluhráčky na tréninku a Knedlíková se zlomeným nosem rozhojnila na pár týdnů marodku. „Ale už jsem v pořádku, jen mě nesmí nikdo do toho nosu trefit," uklidňovala na sklonku ledna.

Tenhle šrám na kráse české házenkářky je vlastně asi jediným vážnějším trablem. „Hráčky jsou strašně fajn, hrozně mi pomohlo, jak se chovají, protože pro mě to jsou hvězdy z televize a teď jsem mezi ně měla nastoupit. Ale podporují jedna druhou a hrozně mi to ulehčily," chválí své nové partačky, od kterých se navíc může tolik naučit. „Třeba Løke. Nevím, kolikrát vyhrála olympiádu a mistrovství světa, já bych jí tady mohla chodit vázat tkaničky. A ona neskutečně podporuje, když někdo něco potřebuje, naučí, vezme děti a věnuje se jim. Odtrénujeme a ona si jde ještě trénovat sama, má málo..."

I život v lázeňském městečce s krásným barokním centrem se jí zamlouvá. „Oproti Praze je to malíčké, ale mně se tady líbí, protože je tu všechno kousek." Maďarsky se učí („baví mě to, přijde mi to srandovní") a z osudových nedorozumění v klubu strach mít nemusí, protože nejpoužívanějším jazykem v multinárodním souboru je angličtina. A ani domů není daleko, autem pouhé čtyři hodiny.

„S Mosonmagyaróvárem mám ve smlouvě opci ještě na další rok, hrozně se mi tady líbí, ráda bych zůstala," přemýšlí Knedlíková nad budoucností. A životní šance v Győru, elitním světovém týmu? Představa, že by si pětadvacetiletá Češka sáhla na trofej pro vítězky Ligy mistryň, není nenaplnitelná. „Já budu dělat všechno pro to, abych pomohla, proto tu jsem. Doufám, že pomůžu..."

NOVÝ ŠAMPIONÁT, STARÉ POŘÁDKY DALŠÍ TRIUMF NORSKA

Nic nového pod sluncem. Házenkářky Norska potvrdily svou dominanci posledních let, v prosinci si zapsaly v Maďarsku už šestý triumf na mistrovství Evropy. Za celý turnaj, který hostilo také Chorvatsko, prohrály Seveřanky jedinkrát, a to v nedůležitém závěrečném duelu druhé fáze s domácími Maďarkami. Stříbro bralo Španělsko, bronz Švédsko. Český tým na šampionátu chyběl, od postupu ho dělil jediný gól v loňském play-off proti Polsku.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník Sport

EHF EURO 2014

HUNGARY-CROATIA
WOMEN • 7-21 DECEMBER

Česko mělo při vrcholu roku své zastoupení aspoň mezi rozhodčími (dvojice Jiří Opava - Pavel Válek) a také na lavičce Slovenska. Východní sousedy vedl devětačtyřicetiletý Dušan Poloz, tehdy ještě kouč mistrovského DHK Baník Most. Úkol splnil už průnikem na šampionát a jako bonus k tomu přidal postup ze základní skupiny. K němu Slovenkám stačil triumf nad Srbskem 23:21. „Velmi důležitý duel zvládly, ukázaly mentální sílu. Druhé kolo je pro ně určitě úspěchem,“ shrnul kouč české reprezentace Jan Bašný. Mezi elitní dvanáctkou už neměl tým šanci, utrpěl tři debakly a skončil na

12. místě. Nejmenší přiděl přišel od Švédska (porážka o 9 branek), s Nizozemskem to bylo o deset a s Němkami dokonce o čtrnáct. „To už byly přiděly,“ mohly uhrát přijatelnější výsledky,“ souhlasil Bašný, jenž moc nechápal pesimismus slovenské strany před turnajem.

Podle něj byl hodně přehnaný. „Stavěli se do role země, která nemá žádné hráčky a neumí hrát. Ale ono to tak úplně není,“ je přesvědčen klubový kouč francouzského Nantes. „Hodně hráček mají v cizině a většínou v lepších klubech, než jsou naše holky. Ve WHILce působí Slovenky ve

STATISTIKY

KONEČNÉ POŘADÍ ME 2014

1. Norsko
2. Španělsko
3. Švédsko
4. Černá Hora
5. Francie
6. Maďarsko
7. Nizozemsko
8. Dánsko
9. Rumunsko
10. Německo
11. Polsko
12. Slovensko
13. Chorvatsko
14. Rusko
15. Srbsko
16. Ukrajina

NEJLEPŠÍ STŘELKYNĚ:

1. Gullidénová (Švéd.) 59
2. Neaguová (Rum.) 49
3. Martinová (Šp.) 46

ALL STAR TEAM

Nejlepší brankářka:
Silje Solbergová (Nor.)

Pravé křídlo:
Carmen Martinová (Šp.)

Pravá spojka:
Nora Morková (Nor.)

Střední spojka:
Kristina Kristiansenová (Dán.)

Levá spojka:
Cristina Neaguová (Rum.)

Levé křídlo:
Maria Fiskerová (Dán.)

Pivot:
Heidi Loke (Nor.)

NEJUŽITEČNĚJŠÍ HRÁČKA:

Isabelle Guldénová (Švéd.)

NEJLEPŠÍ OBRÁNCE:

Sabina Jacobsenová (Švéd.)

třech čtyřech nejlepších týmech. Celkově mají velmi kvalitní házenkářky. Už by si měli přiznat, že nejsou až tak špatní,“ vybědl rivala k nahlédnutí do zrcadla reality.

Podobně si vedly Polky, které zatarasily Českám cestu na ME. Se dvěma body (porazily Rusko) pronikly ze sku-

NIZOZEMSKÉ STATISTIKY

VÝSLEDKY:

Německo 29:26, Švédsko 30:30, Chorvatsko 27:31, Slovensko 30:20, Černá Hora 27:31, Francie 18:20

HVĚZDY TÝMU

Yvette Brochová	pivot	24 let	Méty (Fr.)
Estavana Polmanová	spojka	22 let	Esbjerg (Dán.)
Laura van der Heijdenová	spojka	24 let	Esbjerg (Dán.)
Cornelia Grootová	spojka	26 let	Midtjylland (Dán.)
Danick Snelderová	pivot	24 let	Thüringer (Něm.)

LOS PLAY-OFF O MS 2015

Nizozemsko-ČESKO
Francie-Slovensko
Německo-Rusko
Srbsko-Rumunsko
Ukrajina-Polsko
Černá Hora-Island
Rakousko-Maďarsko
Španělsko-Slovensko
Chorvatsko-Švédsko

piny, jenže pak už nic neuhrály. Před Slovenkami nakonec skončili jen díky lepšímu skóre. „Je to za námi, i když se mi ten zápas a příprava na něj pořád vrací,“ přiznal trenér při vzpomínce na smolnou odvetu play-off v Brně. Před ní zůstal s družstvem třet dlouhé hodiny na letišti, což se mohlo do hry promítnout. „My jsme byli na cestě k zápasu šestatřicet hodin a Polky tři,“ srovnal podmínky k přípravě. Samotný turnaj nepřinesl žádné převratné novinky. „Hra se stále víc blíží mužskému pojetí,“ vystihl Bašný. Směr ženské házené je daný a favorité stále stejní. Mezi elitní kvarteto se málokdy probouje někdo mimo užší špičku. Norky, Dánky, Černoorky, to jsou jistoty pro sázkaře. „Zpočátku se mi

zdálo, že Norsko nemá tentokrát až tak silné družstvo, ale finále nakonec zvládlo jako vždy víceméně v klidu,“ ocenil vítězky. O chlup víc se čekalo od Francie, po zranění hlavní hvězdy Anety Görbiczové nenaplnily ambice domácí Maďarky, které s podporou fanatického publika pomýšlely na zlato. Celky sázely na připravené šablony, v útoku nebylo příliš prostoru pro improvizaci. Především Dánky hodně využívaly hru se šesti hráčkami v poli namísto brankářky. „To je podstata plážové házené,“ podotkl Bašný, který sledoval turnaj v televizi.

Norky v budapeštském finále proti Španělsku ve druhé půli otočily v Lászlo Papp Areně výsledek a triumfovaly 28:25. Rozšířily tak svou úchvatnou

bilanci na pět triumfů z posledních sedmi velkých finále evropského šampionátu. V roce 2012 jim scházel ke zlatu jen krůček, když padly v prodloužení poslední bitvy s Černou Horou. „Získávat tituly určitě není pro nás nudné, jsme pořád hladoví. Mistrovství Evropy je těžký turnaj, kde startuje většina nejlepších týmů světa. Je na něm vždycky velký boj o medaile a my si zlata ceníme,“ řekl islandský kouč Norek Thorir Hergeirsson, který s Norskem získal od svého jmenování hlavním trenérem v roce 2009 už šestou medaili na vrcholné akci.

Seveřanky si navíc v Maďarsku vedle zlata zajistily také účast na letošním světovém šampionátu a na olympijských hrách 2016.

NECHTĚNÝ SOUPĚŘ ČEŠEK SKONČIL SEDMÝ, SLOVENKY ROZSTŘÍLEL

Bral by kohokoliv jiného než běhavé Nizozemsko. „Klidně i Španělsko, Černou Horu nebo Francii,“ tvrdí reprezentační kouč Jan Bašný, jehož týmu před vyvrcholením prosincového ME vylosovali protivníka pro červnové play-off o postup na mistrovství světa 2015. Stal se jím ten nejméně příjemný protivník (pro Bašného), který v Maďarsku a v Chorvatsku obsadil velmi slušné sedmé místo.

Nizozemky zatím nemají punc světové špičky, ale nenechte se mýlit. Tento tým není o moc horší než absolutní elita. Dokázal to ostatně i na evropském šampionátu, kde po druhém místě ve skupině C prošel do hlavní fáze. Připsal si skalpy Německa a Slovenska, remizoval s bronzovým Švédskem a v žádném duelu nevyhořel. Sedmé místo je jeho historickým maximem na ME. „Už před losem jsem Dušanovi Polozovi (kouči Slovenska) říkal, že bych mu Holanďanky vyměnil za jakéhokoliv soupeře, kterého dostane on,“ sdělil Bašný, jehož špatná předtucha se naplnila. V červnu (6. v Nizozemsku, 13. nejspíš v Mostě) bude jeho soubor čelit nepříjemné atletické hře, která Češkám vůbec nevyhovuje. „Je to jediný celek, se kterým jsem nechtěl hrát. Běhají třikrát rychleji než my a jsou rychlejší ve všech herních činnostech,“ ocenil talentovaný výběr ze země tulipánů,

kteří si odhodlaně klestí cestu mezi nejlepší. „Lidé nechápou, když řeknu, že bych radši bral Španělsko. Ale já vím, o čem mluvím,“ stál si za svým názorem.

Nizozemsko, nadupané házenkářským talentem, sleduje delší dobu. Před dvěma lety měla země hostit mistrovství Evropy, ale na poslední chvíli pořadatelství z finančních důvodů odřekla. Na základě toho byl tým z turnaje v Srbsku vyřazen, jeho síla, směřovaná právě k domácímu EURO, však nevyprchala. Kádr se změnil jen minimálně, opory jdou každou sezonou nahoru. Český kouč Dušan Poloz například obdivuje mladou spojku Estavanu Polmanovou z dánského Esbjergu. To je jeho číslo jedna.

Hledat slabinu v dynamickém herním projevu je složité. Podle Bašného může být bolavým místem snad jen post brankářky. Jinak ale jde o vysoce

nadprůměrný tým ve všech směrech. Většina hráček působí v zahraničí. Angažovaly je přední kluby ve Francii, v Německu, ve Skandinávii. Fakt, že Nizozemky dosud pořádně neporazily na vrcholném turnaji, však není náhoda. Brzdí je právě jejich náročný styl. „Nevyhovuje jim, když se hraje každé dva dny. Jejich hra je založená na rychlosti a po třetím zápase toho mají plné zuby. I když jsou dobře trénované. Svoji hlavní zbraň tak nemohou ve druhé fázi turnaje využít,“ všiml si Bašný. Na úbytek kondice ale v červnu spolehat nemůže. Systém play-off se dvěma zápasy během týdne je pro Nizozemsko ideální. Bohužel pro Češky. Poslední vzájemná konfrontace v listopadu před ME 2012 dopadla pro Bašného partu katastrofálně, na turnaji Turchin Cup na Ukrajině prohrála rozdílem třídy 18:33. V červnu bude čas na nápravu.

ZMĚNA JE ŽIVOT, ALE HODNOTY ZŮSTÁVAJÍ...

Postřehy sekretáře ČSH Radka Bendla aneb co se událo mezi jednotlivými čísly Handball+ a co nás čeká v nejbližší době

Převážná většina obsahu tohoto čísla se věnuje mistrovství světa mužů v Kataru, které skončilo prvního února. Rozhodli jsme se, že kromě elektronické verze tohoto čísla vytiskneme i pár stovek kusů v tištěné verzi, protože ať už se jedná o jakýkoliv náš reprezentační výběr, na mistrovství světa se prostě nejezdí každý rok. Výsledků, hodnocení a analýz na toto téma je v čísle dost, a tak doplním jen pár postřehů.

Katar a organizace MS

Mistrovství světa v házené bylo jednou z dalších akcí tohoto malého státu v jejich projektu, který se jim daří realizovat. Následovat zde budou světové šampionáty v boxu (2015), cyklistice (2016), sportovní gymnastice (2018), s vyvrcholením, kterými budou nejlépe sledovanější mistrovství světa - 2019 v atletice a 2022 ve fotbale. Čeká se logicky i silná kandidatura na olympijské hry v roce 2024.

Neomezené finanční prostředky této ani ne dvoumilionové země pomohly vybudovat skvělou infrastrukturu a služby pro všechny zúčastněné země i velkou skupinu novinářů. Této štědrosti jsme využili i my, na místě jsme měli rekordních celkem 13 novinářů, včetně televizního štábu.

Zároveň jsme uspořádali zájezdy pro naše fanoušky na vyřazovací utkání a finálové zápasy, celkem odcestovalo do Kataru 38 zájemců. Počítali jsme, zejména ve srovnání s jinými zeměmi na „naší“ úrovni, s daleko větším zájmem. V porovnání se zájezdem na mistrovství Evropy v minulém roce v Dánsku se sice jedná o mírný nárůst, ale vzhledem k obrovské administrativě s organizací těchto akcí, budeme naši budoucí angažovanost pečlivě zvažovat.

Katar a symbolika

Za peníze se všechno koupit nedá - o tom jsme se mohli všichni přesvědčit zejména na místě - organizace, zejména v případě fanoušků, hodně vážla (distribuce vstupenek, problémy s vízy, logistika na místě, komunikace celkově).

Musím vzpomenout situaci, která proběhla po příletu našeho týmu zpět na pražské letiště. Samozřejmě, že nikdo nečekal davů vítajících fanoušků, ale na letišti byl jediný, respektive jediná - Věra Dvořáková alias Lóra, mistryně světa z roku 1957, která přišla reprezentantům osobně poděkovat a předala jim tuto básničku:

Blahopřání k stmelení družstva mužů házené na 24. MS

*Pánové - Dík
Dík za práci
A Prezidentský pohár
Chvíli to trvalo,
Než Vaše mysl dospěla
Francie, Švédsko, škoda, že i Egypt!
Ale co člověk ví?
Snad to byl osud moci zvítězit
Nad dvěma „přáteli“
A vrátit jim tu „zradu“.*

Nabitý program reprezentace

Projekt RHC, o kterém jsem psal v minulém čísle, dospěl do závěrečné fáze implementace - Exekutiva na svém zasedání dne 7. února 2015 schválila Zásady činnosti a po podepsání smluv vstoupí tento projekt v platnost.

Od března nás čeká nabitý program reprezentačních celků - od kvalifikačního turnaje mistrovství Evropy našich dorostenek na Faerských ostrovech, přes tradiční turnaj žen O štít města Cheb (19. až 21. března) za účasti týmů z Rakouska, Turecka a Běloruska, až po dubnovou kvalifikaci juniorek na Evropu v Litvě.

Po mužském kvalifikačním dvojzápase se Švýcarskem (domácí zápas se hraje 2. května v Plzni) nás pak čeká vrchol této sezóny v podobě kvalifikačního zápasu mužů s aktu-

álními mistry světa, mistry Evropy a olympijskými vítězi - Francií v Brně ve středu 10. června. Poslední zápas kvalifikace odehrají muži v Makedonii. Ženy se utkají v play-off o postup na mistrovství světa 2015 (Dánsko) dvakrát s Nizozemskem (6. června u nich, 13. června v Mostě). To už ale budeme téměř na konci této sezony.

Od nové sezony chystáme přechod na nový registrační systém, který postupně nahradí stávající systém, umožní mnoho nových funkcionalit jak pro potřeby ČSH, tak pro samotné uživatele/držitele registrace a bude v souladu s budoucími požadavky MŠMT na registraci členů sportovních svazů, které vstoupí v platnost od roku 2016. V příštím čísle přineseme k tomuto tématu více informací.

PREZIDENT ČESKÉ SVAZU HÁZENÉ ALEŠ POSPÍŠIL:

MEZI NEJLEPŠÍCH 16 TÝMŮ SVĚTA JSME NEPOSTOUPILI, PŘESTO V MÉM HODNOCENÍ KATARSKÉ MISE PŘEVAŽUJÍ POZITIVA NAD NEGATIVY

Po osmi letech se česká mužská reprezentace vrátila na mistrovství světa. Ze šampionátu v Kataru přivezla poprvé v historii Prezidentský pohár. „Ukázalo se, že máme perspektivní národní tým, který toho má mnoho před sebou,“ říká v hodnotícím rozhovoru pro Handball Plus prezident Českého svazu házené Aleš Pospíšil. Hovoří také o organizaci mistrovství světa v pouštním státě, i o našich ambicích pořádat vrcholný házenkářský turnaj. Vrací se i k důležitému domácímu tématu, kterým je start Regionálních házenkářských center.

Jste spokojený s vystoupením mužské reprezentace na mistrovství světa v Kataru?

To není triviální otázka, na kterou lze odpovědět jen ano či ne. Záleží pochopitelně na úhlu pohledu. Před mistrovstvím světa jsme si říkali, že za úspěch budeme považovat postup ze základní skupiny do play-off mezi šestnáct nejlepších. To by nás opravňovalo ke tvrzení, že jsme součástí světové špičky. Skončili jsme

sedmnácti, přivezli jsme Prezidentský pohár... Po posledním zápase jsme se všichni logicky radovali, obecně převládly pozitivní pocity. Na šampionátu jsme odehráli sedm zápasů, čtyřikrát jsme zvítězili, třikrát odešli poraženi. Porazili jsme papírově silnější Rusko, nepřijemné Bělorusko, rozdilem třídy pokořili ambiciózní Island a v exhibičním zápase smetli mistra Afriky Alžírsko. Neuspěli jsme proti Francii, pozdějšímu mistru světa, kte-

rému jsme ale byli, alespoň ve druhém poločase, téměř vyrovnaným soupeřem. Nezvládli jsme zápas se Švédskem, které nás doslova „zválcovalo“ a nedisciplinovaností, která částečně vychází z nezkušenosti řady hráčů, jsme si prohráli zápas s Egyptem. Zdrojem umírněné radosti a opatrného optimismu je především to, že tým je schopen podat vrcholný výkon, je vzhledem k věkové skladbě perspektivní, má toho tedy ještě mnoho

před sebou. V podstatě šlo o úspěšný první krok při generační obměně směřující k výstavbě nové reprezentace. Máme rozehranou kvalifikaci na mistrovství Evropy. Myslím, že když v zápasech se Švýcarsy a v Makedonii podáme stejné výkony jako ve čtyřech vítězných zápasech v Kataru, můžeme počítat s úspěchem. Navíc musím znovu zdůraznit, že už sama účast na mistrovství světa je úspěchem, kterého se nedočkal v tomto období v mužské kategorii žádný jiný český tradiční kolektivní olympijský sport.

Když se zaměříme na negativa, jaká vidíte především?

Šampionát jasně prokázal, že špičková světová házená je kvalitativně na nesrovnatelně vyšší úrovni než házená, kterou reprezentuje česká nejvyšší soutěž. Čeští házenkáři zaostávají především ve fyzické a mentální připravenosti, což je odrazem především podstatně nižších tréninkových objemů, které naši hráči absolvují. Nedojde-li tady ke změně, bude stále obtížnější doplňovat reprezentační kádr hráči z extraligy. Trvám na tom, že stávající reprezentační výběr je perspektivní, i tak se ale bez průběžného doplňování nové krve neobejde. Vzhledem k tomu, že počet reprezentantů hrajících v nejlepších klubových soutěžích se nám historicky

snižuje, budeme muset nové zdroje nacházet v soutěži domácí. Chci věřit, že nám tento zdroj nevyschne. Obecným problémem, neustále zmiňovaným, kterým zdaleka netrápí jen házenkáře, je nedostatečná členská základna. Přivést do světa světového házené třeba dvoumetrovou levorukou spojku je pro nás mnohem a mnohem složitější než pro řadu jiných, počtem obyvatelstva srovnatelných, či dokonce menších zemí. O to více si našich talentů musíme hledět, tvrdě a systematicky s nimi pracovat.

Neuvažovali jste po vyřazení v základní skupině o odvolání trenérů Jana Filipa a Daniela Kubeše?

Říká se, že není špatných otázek, jsou jen špatné odpovědi. No... v žádném případě o tomto nikdo odpovědný a zodpovědný neuvažoval. Naopak. Jan i Daniel dokazují, že jsou trenéři, kteří jsou spojeni s perspektivou národního týmu, o které hovořím. Pracují koncepčně. V mužstvu je dobrá atmosféra, která je vždy základem úspěchu. Hráči se těší na srazy reprezentace. Nikdo z reprezentace, která se vrátila z Kataru, neuvažuje o konci hráčské kariéry. Myslím, že i to o něčem svědčí. Mužstvo má dobrý charakter, jak se dnes říká. Po třech zápasech, kdy byli všichni podrobeni poměrně tvrdé kritice, se záračně zvedli

a většina odehrála zbylé zápasy na 110 procent svých možností. To se počítá, to je ten vklad do budoucna. Zde sehrává důležitou roli trenérská dvojice a celý realizační tým. Kluci táhnou za jeden provaz, což je důležitý stavební kámen.

Náš národní tým nebyl v Kataru jediným reprezentantem naší házené, hodně se hovořilo i o našich rozhodčích.

Hovořilo, a jen v superlativech! Z toho jsem měl velkou radost. Rozhodčí to mají těžké, od nepaměti, a to platí o všech sportech, se na ně především nadává. Rozhodčí byli kritizováni i v Kataru, především s ohledem na výkony v zápasech domácího výběru. Naše dvojice Horáček-Novotný ale podala skvělý výkon. Rozhodování finálového zápasu a celé jejich vystoupení přispěly ke zvýšení prestiže české házené v celosvětovém měřítku. Je potěšující, že tato dvojice patří spolu s kolegy Opavou a Válkem dlouhodobě mezi absolutní světovou špičku. Přál bych si, aby se ještě více než doposud zapojili do výchovy mladých rozhodčích a zvýšili u nás doma prestiž rozhodcovského stavu.

Vy sám jste v Kataru byl, jak na vás tamní šampionát zapůsobil?

Velice rozporuplně. Krásné haly, krásné hotely, ale organizace, ta určitě nebyla z nejlepších. Většinou byla spojena se značným chaosem. Kataňané mají obrovské ambice, chtějí pořádat snad vše, co se pořádat dá. Uvidíme, jak se poučí z chyb, kterým jsme byli neustále vystavováni. Na druhou stranu, rozumím tomu, že ne každý šampionát mohou pořádat jen Evropané. Házená je dnes jedním z nejrozšířenějších sportů na světě, její vrcholné soutěže si chtějí užít i na jiných kontinentech. To je asi v pořádku, musíme se ale smířit s tím, že budeme čelit jistým organizačním potížím.

Jednal jste v Dauhách s kolegy prezidenty ostatních národních svazů o možné kandidatuře České repub-

liky na pořádání vrcholné házenkářské akce?

Ano, ta jednání pokračují průběžně. Na posledním jednání Exekutivy ČSH byl naším hostem předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval, kterého jsem s našimi ambicemi seznámil. S podporou ČOV a ČUS budeme chtít předstoupit i před Vládu ČR, která by musela poskytnout potřebné garance, bez kterých si nelze organizaci tak mamutích projektů jako je mistrovství světa či Evropy představit. Již jsem opakovaně naznačil, že naším cílem je pořadatelský mistrovství Evropy mužů v roce 2022. V Kataru jsem s kolegy z jiných zemí hovořil i o mistrovství světa, z důvodů různých, především (byť ne výhradně) ekonomických, je pro nás ale atraktivnější usilovat o šampionát evropský.

Neuvažuje svazové vedení, že by červený zápas s Francií, s novopečenými mistry světa, loňskými mistry Evropy a zároveň úřadujícími olympijskými vítězi, kvůli fanouškům odehrát v nějaké velké hale?

Zatím jsme o změně plánu nemluvili. Kdyby poptávka po tomto zápase byla dramaticky vysoká, asi bychom na tyto signály uměli operativně reagovat a uvažovat o přesunu do hokejové arény. Na druhou stranu, jsme Brnu a brněnským fanouškům vděční za skvělou atmosféru, kterou vždy národnímu mužstvu připravili. S Brnem je spojena většina zážitků z poslední doby – porazili jsme tam v památném zápase Německo a postoupili na mistrovství Evropy, v nezapomenutelném zápase jsme ve Vodové ulici porazili Srby a postoupili na mistrovství světa.

Také ženská reprezentace se připravuje na závěr kvalifikace...

Los děvčatům vybral Nizozemsko. To je soupeř, kterého si trenér Jan Bašný příliš nepřál. Netroufnu si v tuto chvíli říct, jestli je to soupeř k porážení či ne. Všechno je možné, jestliže děvčata budou v plné síle a podají skvělý výkon... Všechno je mož-

né. Pochopitelně platí, že Holanďanky porazit můžeme, ale nikoliv porážet.

Doma se nejvíce mluví o Regionálních házenkářských centrech. Smlouvy se akorát podepisují. Takže jste spokojený s dosavadním průběhem a blízkým startem RHC?

Navážu na to, o čem jsem mluvil v minulém čísle Handball Plusu. Je to klíčový projekt. Začátkem února se sešla pracovní komise RHC. Ta připravila zásady, kterými se bude tento projekt řídit a smlouvy, které vymezují vztah mezi ČSH a trenéry resp. mezi ČSH a jednotlivými kluby. Exekutiva následně tyto materiály schválila. V těchto dnech připojují všichni zainteresovaní pod dokumenty své podpisy. Podpisování smluv předcházela intenzivní komunikace s kluby i s jednotlivými krajskými svazy. Některé nejasnosti se podařilo vysvětlit. Jsou kluby, které jsou z nového modelu RHC nadšené, jsou ale i kluby, které jsou nadšené méně. Tomu částečně rozumím. S jistými rozpaky přijímají RHC ti, kteří byli doposud spojeni s SCM, které již nebylo dále možné realizovat, protože nic nového dobrého nepřinášela. My teď musíme udělat všechno proto, aby nový systém byl smysluplný, aby přinesl pozitivní změny. My jako svaz garantujeme partnerům smlouvu na dva roky. To ale neznamená, že během dvou let projekt zůstane zapouzdřený. Chtěli jsme patnáct RHC, v tuto chvíli to vypadá, že jich budeme mít jen třináct. Nepodařilo se vytvořit RHC v jihočeském a jihomoravském kraji. To ovšem vůbec neznamená, že bychom na rozvoj v těchto krajích rezignovali. Vytváří se tam model trochu jinak koncipovaný, který je modelem přechodným. O konkrétním obsahu diskutujeme s oběma pány krajskými předsedy, s Antonínem Levíčkem a Karlem Šulcem. Naším cílem je, aby se na jihu Čech i na jihu Moravy co nejdříve připojili k plnohodnotnému systému RHC.

V čem a jak svaz nejvíce pomůže RHC při startu nového projektu?

Pomáhat si musíme všichni navzájem. Musíme opustit ryze klubistický přístup. Příslušné RHC musí převzít zodpovědnost za rozvoj v celém regionu. Spolupráce bude probíhat v trojúhelníku ČSH-krajský svaz-konkrétní klub. Tato spolupráce musí být mnohem efektivnější, stejně jako způsob kontroly, za který ČSH a krajský svaz přebírá odpovědnost.

O co se kluby, které se staly RCH, nejvíce zajímají?

Každý klub resp. kraj je trochu jiný. Systém neutváří monolit, není to cosi, co by bylo shůry pražských kancelářů diktováno. Každý kraj má možnost se rozvíjet podle svých možností a historických zkušeností. V některých krajích bude více práce akvizičního charakteru, tedy snaha co nejvíce zvýšit členskou základnu. Tam bude větší akcent na spolupráci klub-škola-rodíče. Tam, kde je členská základna početnější, bude těžiště práce více na straně péče o talenty předurčené pro vrcholový sport. V některých regionech budou schopni v ideálním poměru prosazovat obé. Pro klub a celý region bude velmi důležitým partnerem Vedoucí trenér ČSH. Tomu budou jednotliví trenéři RHC předkládat plán činnosti konkrétního RHC. Půjde o plány tříměsíční, které mohou být pochopitelně upravovány. Je logické, že takový plán musí vycházet z koncepce, na základě které bylo klubu RHC přiřknuto. Většina finančních prostředků je určena na mzdy trenérů, svaz ale vytvoří rezervy, aby mohly být financovány i projekty, které budou výsledkem dialogu ČSH - krajský svaz - klub. Určitě budeme chtít, aby bylo realizováno více kempů talentované mládeže. Chceme, aby se více cítilo na individuální práci s jednotlivými posty... Určitě bude žádoucí, aby jednotlivé projekty fungovaly napříč kraji a regiony. Paralelně pracujeme s ostatními sportovními svazy na projektu, který bude kolektivní sporty zavádět do výukových programů základních škol. Ten sice nebude přímou součástí RHC, ale bude s nimi organicky propojen.

AKČNÍ BALÍČKY MÍČŮ A LEPIDEL PRO KLUBY

VARIANTA 1

- vynikající tréninkový i zápasový míč **Solera**
- profesionální topmodel **Ultimate***
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 ml**

Obsah balíčku

10x Solera – 490,-/ks (standardní cena 790,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3

- 2 barvy (červená nebo modrá)

3x Ultimate* – 890,-/ks standardní cena 1.490,-)

- dostupné v velikosti 2, 3

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~16820,-~~ 11020,-

VARIANTA 2

- oblíbený tréninkový míč **Mundo**
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 l**

Obsah balíčku

10x Mundo – 390,-/ks (standardní cena 590,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3

- 2 barvy (zelená nebo oranžová)

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~8570,-~~ 5970,-

Pro další varianty akčních balíčků lze kontaktovat obchodního manažera Select pro ČR.

Petr Jiřík
select@hhsportif.cz | 602 752 978

MY HRAJEME TAKY

Také v elektronické verzi našeho časopisu přinášíme pelmel fotografií z dění mimo hlavní zorné pole házenkářského zpravodajství. Neváhejte nás kontaktovat v případě, že máte zajímavé fotografie z utkání všech věkových kategorií, pořádáte oslavy výročí klubu nebo jen máte za to, že by o Vás házenkářská veřejnost měla vědět!

Únorové poháry – dojde na olomouckou pomstu?

Zatímco Český pohár došel v mužské kategorii do své semifinálové fáze, do níž pronikly v době uzávěrky tohoto čísla časopisu Hranice, Zubří, Plzeň a Lovosice (které si poradily s triumfem obhajující Duklou Praha), ženy čekají čtvrtfinálové bitvy až ve středu 25. února. Chybět v nich budou mimo interligové

palubovky méně známé týmy, včetně SK UP Olomouc. V říjnovém osmiinále, ze kterého pochází snímky Alexe Wípfa, se hráčky méně slavného olomouckého klubu postavily loňským finalistkám z Poruby, ale výsledek střetnutí si nezapíše mezi ty památné. Český pohár opustily po debaklu 6:39 (3:17), ale po-

mstít je nyní může známější Zora, která je s „Úpěčkem“ personálně svázána, a která se s Ostravankami setká právě ve zmíněném čtvrtfinále. V ligové soutěži působily na podzim házenkářky SK UP Olomouc v severomoravské skupině druhé ligy, stejně jako hráčky níže představované zuberské Lesany, a obsadily za Karvinou druhé místo. Moravské druholigové týmy byly podle podzimních výsledků rozděleny na dvě výkonnostní skupiny a SK UP si společně s Karvinou, Paskovem, Pardubicemi, Ivančicemi a Velkým Meziříčím zahrají o moravský druholigový triumf. Střelecky tým táhla Monika Roubalová (na snímku s číslem 22), kmenová hráčka Zory, která se ale v pohárovém čtvrtfinále proti Porubě prosadila pouze jedinkrát.

Sokolnice – i bez speciální haly lze vychovávat házenkářský potěr

Za další házenkářskou baštou putujeme na jižní Moravu, na které jsme si už představovali týmy Měnína nebo Telnice. Pouze pět kilometrů severně od Měnína leží Sokolnice, které pamatují na počátku milénia velice úspěšné období. To ale po roce 2007 ukončily ekonomické problémy. Tamní oddíl házené byl založen už v roce 1933 (házená je organizována pod hlavičkou TJ, které má více než stoletou historii) a Sokolnice tak patří mezi obce v zázemí Brna, které navazují na bohatou tradici národní házené. Úspěchy ale přinesl sokolnickým házenkářům až handball, ve kterém však dlouho působili také pouze v oblastních soutěžích. V roce 2003 se ale podařilo vybojovat sokolnickým vítězství v 2. lize a postoupili tak do 1. ligy, která se stala klubovým maximem (nejvyšší soutěží v té době byla česko-slovenská HIL). Sokolnice se pak na pět sezón zabydly v prvoligovém pelotonu, až do zmíněných ekonomických problémů, po kterých se klub začal znovu propracovávat kupředu od Jihomoravská ligy. Nadějí pro ně znamenají výsledky těch nejmenších, zejména v kategorii mini a mladších žáků. Jejich výkonnosti navíc prospívají konfrontace se zahraničními soupeři na mládežnických turnajích, kde si připisují cenné výhry. Pozitivní kroky směrem k budoucnosti klubu se sokolnickým daří bez házenkářské haly – od jara do podzimu se hraje házená na venkovním hřišti, na zimní měsíce se týmy přesouvají do místní (bohužel nerozměrové) sokolovny. „Díky zápalu pro hru ze strany dětí, trenérů a rodičů se daří i tyhle podmínky překonat a vozit domů větší nebo menší poháry za vítězství,“ pochvaluje si spolupráci v Sokolnicích Lucie Sobotková, která nám do redakce zaslala podnět pro tento článek. Zapojte se také do podoby dalších čísel našeho časopisu a dejte o sobě skrze stránky Handball Plus vědět házenkářské komunitě.

V beskydských lesích ukrytý soupeřník slavného klubu

Za posledním představovaným klubem míříme na Valašsko, konkrétně do Zubří. Zubří je ve házenkářských kruzích pojmem a to nejen v Čechách a na Moravě, ale díky řadě reprezentantů, kteří prošli tamními „Gumárnami“, také za českými hranicemi. Vedle slavnějšího klubu se však házená hraje také dále v drsné a krásné beskydské přírodě. Lesana Zubří působí tři kilometry od hlavní zuberské haly v části obce zvané Staré Zubří a patří mezi dodavatele talentů také pro svého slavnějšího soupeřníka. Lesana se v posledních sezónách dostala do povědomí široké házenkářské veřejnosti díky reprezentantovi Miroslavovi Jurkovi, který se stal v jejím dresu v sezóně 2007/08 nejlepším střelcem severomoravské skupiny 2. ligy mužů. Samostatný klub ve Starém Zubří vznikl už v roce 1968 a dlouhodobě působí v mužské 2. lize, od roku 1996 má ale také ženskou složku, její dres tak oblékala také česká reprezentantka Petra Růčková. Snímky Alexe Wířpa pocházejí z minulých ročníků Zlínské ligy starších žaček, kde Lesana tradičně působí a v loňském roce dokonce postoupila do jejího finále. „Pracujeme

pouze s dětmi od nás a v dorostenec-
kých kategoriích, kdy ty nejnadějnější
hráčky odcházejí do další klubů, nás to
limituje. Žákovské kategorie ale máme
naplněné, daří se nám v Žákovské lize

a některé naše odchovankyně se už
pracovaly do mládežnických re-
prezentací,” shrnuje Simona Palátová
z Lesany. Zubří je prostě místem háze-
né zaslíbeným.

JAN VTÍPIL

Krásné 85. narozeniny oslaví 27. února letošního roku Jaroslav Provazník, v házenkářském prostředí známý jako „Špagát“. V 50. letech minulého století patřil tento zlínský rodák do úspěšné úvodní generace házenkářů Dukly Praha (původně fungující pod názvy ATK a ÚDA). S ní opakovaně slavil triumf v PMEZ a v československém národním dresu si na světových šampionátech v handballu i házené o jedenácti hráčích připsal celkem tři cenné kovy. Po ukončení bohaté hráčské kariéry se legendární „Špagát“ úspěšně věnoval výchově házenkářských talentů.

Redakce časopisu Handball Plus se připojuje mezi gratulanty!

85 let

Vydává společnost CS Handball se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6, pro Český svaz házené, Bolzanova 1615/1, Praha 1, 110 00. Telefon: +420 273 160 086 e-mail: internet@chf.cz, web: www.chf.cz

Odpovědný redaktor: Ladislav Válek
Toto číslo mělo redakční uzávěrku 6. února 2015. Vychází 5× ročně.
Foto: atitulní fotografie: Alžběta Vejrostová (Katar), dále archiv ČSH, internet, internetové

stránky IHF a EHF, archiv Handball plus, Národní házenkářský archiv, Pavel Lebeda (Katar), Alžběta Vejrostová (Katar) a Alex Wířp. Grafická úprava: Laramée a Klein, s. r. o., Brno
Toto číslo vychází elektronicky 27. 2. 2015.

Bud'te on-line s vaším regionálním Deníkem

- na www.denik.cz
- v iPadu
- v iPhoneu
- také jako e-paper

REGIONÁLNÍ deník
www.denik.cz

Nová příloha deník
Příloha nejen o bydlení

deník na Facebooku
Státní svátek s fanouškem Deníka

Stadion se změní v kostku ledu

Firma PMS Přerov a domovská radnice se po letech dohodly, že na přípravě opravy stadionu budou spolupracovat...

„JOHN“ ULIČNÝ POPRÁL MISTROVI – MORAVANU Z LITOVLE

„John“ Uličný popřál mistrovi – Moravanu z Litovle...
 Uličný: „Pro Uliana Moravan obdivuji, jak se v kategorii juniorských zápasů v soutěži Zlatá perla 2012...“

POČASÍ V KRAJI

12.12.2012	13°C
13.12.2012	13°C
14.12.2012	12°C
15.12.2012	12°C
16.12.2012	12°C
17.12.2012	12°C
18.12.2012	12°C
19.12.2012	12°C
20.12.2012	12°C
21.12.2012	12°C
22.12.2012	12°C
23.12.2012	12°C
24.12.2012	12°C
25.12.2012	12°C
26.12.2012	12°C
27.12.2012	12°C
28.12.2012	12°C
29.12.2012	12°C
30.12.2012	12°C
31.12.2012	12°C

REPRÉZENTACE
ČERNÁ HOROVKA: Most v kulturní podobě
Nový festival zvláštní art brut

Za služby vedení družstva nezaplátli, lidem nejde elektrína

služby v. dluž. vyzval na 100 tisíc korun. Přiznal 200...

Winné oslavy
Winné oslavy...
Blavok: oslav...
poukaz v hodnota 20 000 Kč

deník.cz
Vítejte si ve světě regionálního Deníka

„John“ Uličný popřál mistrovi – Moravanu z Litovle

Uličný: „Pro Uliana Moravan obdivuji, jak se v kategorii juniorských zápasů v soutěži Zlatá perla 2012...“

Firmy spojené s Janouškem dostaly z rodnic 5 miliónů

Česko má svou Miss 2012

KOČKA NEČESTNĚJI NEKODIFIKOVANĚJI

14:41 Zlatá perla obviňuje premiéra, že má na svém straně agenturu

Zanedbaný a zchátralý zimní stadion se změní v kostku ledu

Sebevraha v Hrádku přemlouvají zachránit už pól dne

Dioxidem zamorená vejce se objevila na dalších dvou farmách

 hummel

**AKČNÍ
SETY**

DRES + TRENKY HUMMEL ZA NEOPAKOVATELNOU CENU

Od poloviny června nabízíme
dětské a unisexové **sety 06167**
a dámské **sety 06168 se slevou až 52 %**.
Maloobchodní cena: 770 Kč
Akční cena: od 369 Kč

Podrobné info a naše kompletní nabídka na
WWW.HUMMEL-KLUBY.CZ

